

Володимир
Січинський

WOLODYMYR
SICHYNSKY

Organization for Defense
Of Four Freedoms for Ukraine, Inc.
140 C. D. P. O. New York, N. Y.

ВОЛОДИМИР
СІЧИНСЬКИЙ
VOLODYMYR
SICHYNSKY

MASTERS OF UKRAINIAN ART

IVAN KEYVAN

Volodymyr
SICHYNSKY

Architect
Graphic Artist
Scientific Researcher
Art Critic

TORONTO, 1957
PUBLISHING "YEVSHAN-ZILLA"

МАЙСТРИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

ІВАН КЕЙВАН

Володимир
СІЧИНСЬКИЙ

архітект
мистець-графік
мистецтвознавець
дослідник

ТОРОНТО 1957
ВИДАВНИЦТВО „ЄВШАН - ЗІЛЛЯ”

УКРАЇНСЬКІ МИСТЦІ В МОНОГРАФІЯХ

Випуск I.

УКРАЇНСЬКА СПІЛКА ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ У КАНАДІ

Обкладинка роботи мистця М. Бутовича.

З друкарні Видавничої Спілки „Гомін України”, 140 Bathurst St.
Торонто, Онт. — Канада.

Проф. Др. Володимир Січинський
відкриває Перший Український Науковий З'їзд у Нью-
Йорку 26 грудня 1953 р.

Volodymyr Sichynsky, Ph. D.

У СВІТОВІЙ ІСТОРІЇ культури ми часто зустрічаємося з явищем, що один талант іде в парі з другим. Часто великі письменники були обдаровані малярським або музикальним хистом, великі мистці-плястики були поетами, науковці малярами чи музиками і т. д. Малярськими талантами відзначалися: Гете, Мюссе, Меріме, Бодлер, Гюго, Таґур та інш. На українському культурному полі теж було і сьогодні маємо багато різногранних талантів. Наш геніяльний поет Тарас Шевченко був теж знаменитим малярем та ще більшим гравером і якщо б стихійний поетичний талант не затьмив його образотворчих здобутків, то сьогодні ми мали б у ньому найбільшого гравера. Дуже добре рисував Пантелеймон Куліш, але все ж його письменницький талант далеко перевищав образотворчі прикмети. Різногранним талантом відзначалася Марія Башкірцева, співачка, що, втративши голос, перейшла була до малярства, але славною стала своїм цікавим „щоденником”. Всестороннім талантом був маляр Корнило Устіянович, що виявився теж у літературі, музиці, деклямації, реториці і т. д. Добрим музиком-композитором був буковинський поет Ізидор Воробкевич, малярем був теж Богдан Лепкий, а письменником видатний гравер Василь Масютин. Різногранним талантом відзначався Микола Голубець, а письменник і поет Роман Купчинський чудово скомпонував цілу низку стрілецьких пісень. Великий поет і письменник Юрій Липа більш відомий масовому читачеві як публіцист і зовсім не відомий як обдарований маляр-ілюстратор. Ба-

гатьома талантами виявляються сьогодні: поет і літературознавець Святослав Гординський, що є теж дуже добрим графіком і малярем, Оксана Лятуринська — різьбарка і поетка, а Михайло Островерха — мистецтвознавець і письменник з музикальним хистом. Талантом гумориста і сатирика обдарований мистець-карикатурист Едвард Козак, науковцем і малярем є Дам'ян Горняткевич, маляр Богдан Стебельський обдарований хистом журналіста і т. д. В цих випадках один талант домінує над іншими, але часом бувають таланти зрівноважені, так, що годі дати примат одного таланту над другим. Такими зрівноваженими талантами були велетні італійського Ренесансу Леонардо да Вінчі, що був геніальним не тільки в малярстві та скульптурі, але теж і в архітектурі, був інженером-винахідником, поетом, співаком, а навіть атлетом. Мікель Анджельо був геніальним скульптором, малярем, архітектором і поетом. В пізніших часах урівноваженими талантами були Данте, Габрієлі Россеті та Станіслав Виспянський. Твори їхніх різних галузей були на одному мистецькому рівні. Виявляючись в одній чи другій галузях, вони доповнялися, а ніколи не повторялися. Чого не виявили в плястичному мистецтві, те виявили в літературі, або навпаки. В історії української культури таким урівноваженим талантом був видатний архітект і графік — Василь Кричевський, що напередодні першої світової війни був чи не найбільшим авторитетом в справах архітектури і довкола нього створилася українська архітектурна школа. Кричевський був творцем високо-мистецьких зразків архітектури (будинок земства в Полтаві та багато інших державних і приватних будівель), і в однаковій мірі виявився як графік, нав'язуючи нитку традиції сучасності з архитворами княжої графіки і 17-18 сторіч. До таких же урівноважених талантів можемо сміливо зачислити видатного архітекта, графіка і науковця-дослідника та мистецтвознавця проф. д-ра Володимира Січинського. Його архітектурний твір, церква св. Духа в Михайлівцях чи монументальний науковий твір

„Monumenta Architecturae Ucrainae” або „Чужинці про Україну” є на тій самій висоті. Коли Кричевський як архітект став реформатором українського мистецтва на рідних землях, — талант Січинського дозрівав якраз у добі нашого лихоліття — упадку української державности і йому як архітекторові і науковцеві довелося виявлятися поза межами батьківщини, на скитанні. А беручи до уваги несприятливі умови еміграції, страхіття другої світової війни та повоєнної скитальної мартирології — насильної репатріації та нагінки на все, що українське, коли для мистецької та наукової праці були жахливі умови як моральні так і матеріальні, можемо сміливо й безспірно ствердити, що поstatt Володимира Січинського на тлі нашого мистецько-наукового світу є унікальною і заслуговує на найвищий подив. І коли Василь Кричевський при співпраці видатного історика проф. Михайла Грушевського зробив великий мистецький зрив в Україні — Володимир Січинський, особливо своїми мистецтвознавчими і науково - дослідницькими працями отворив широко брами святині української культури і показав світові велич української духовости — культури й мистецтва. Цим він проломив грубі льоди заскоружности й ігнорантности, з якими інші народи світу підходили до здобутків нашого духа, зараховуючи здобутки українського генія чужим, ворожим нам народам — особливо полякам і москалям. Тому заслуга Січинського в в цих ділянках є велетенська.

Володимир Січинський народився 24 червня 1894 р. в Кам'янці на Поділлі. Його батько, Юхим Січинський (1859-1937), протоерей і редактор „Подільських епарх. відомостей” та інших подільських видань, був видатним істориком та археологом, організатором просвітнього руху на Поділлі, основником і першим директором „Історично-археологічного музею” в Кам'янці та професором археології й історії Поділля в Українському державному університеті в Кам'янці (1918-1920). Був теж автором численних праць з історії Поділля. Отже не дивно, що Во-

лодимир мав змалку всі умови для розвитку свого таланту й мистецько-наукового світогляду. З раннього дитинства Володимир відзначався здібностями, непересічною працьовитістю, пильністю та бистрою обсервацією. Мальовнича панорама Кам'янця, що не одного мандрівника чарувала безмірно, розвинула в молодого хлопця любов до краси природи та підготовляла до творчої праці. Численні будівлі, особливо славний замок на високих скелях над Смотричем, збуджували в юного Володимира мрії й постанови стати славним архітектором та збудувати щось чудового — досі невиданого, щоб світ здивувати. Середня освіта Володимира Січинського — Середня технічна школа в Кам'янці (1905-1912), вища — Інститут цивільних інженерів у Петербурзі (1912-1917) та Університет у Празі (1923-1926). Крім того, студював Січинський на веч. курсах Мист. школи в Кам'янці. Слід згадати, що Січинський, ще будучи юнаком, брав участь в археологічних розкопках і дослідах пам'яток старовини під умілою рукою свого батька. Молодий — 24-літній архітект брав активну участь у заснуванні Архітектурного інституту в Києві 1918-19 рр. та керував будівельним відділом земської управи на Поділлі. По упадку української державности, Січинський подався на еміграцію до Галичини і в 1921-23 рр. був учителем філії Академічної гімназії у Львові. Тоді часто їздив у терен на експедиції для дослідів архітектури Галичини й Волині. В 1923-33 рр. був лектором і доцентом Українського педагогічного інституту в Празі. Тоді робив часто екскурсії по Карпатській Україні — особливо досліджував Пряшівщину. Брав участь у міжнародніх конгресах: у I і II-му конгресі слов'янських географів та етнографів (1924 і 1927 рр.), в 4-му конгресі мистецького виховання, в 4-му конгресі бібліофілів (1926), у 1-му конгресі народнього мистецтва (1928), а в конкурсі молодих дослідників, що його влаштував „Інститут інтелектуальної співпраці” при Союзі народів, де брало участь 42 кандидати з 14 держав (країн), одержав стипендію для

продовжування науково-дослідчої праці. Промований у Празі на доктора філософії, по спеціальности історії мистецтва та загальної історії, 26. 5. 1927. В 1940 р. (25. 1.) Січинський був габілітований на доцента, а в 1942 р. (2. 3.) обраний надзвичайним професором катедри історії мистецтва Українського вільного університету в Празі. Був професором мистецької школи „Студіо” в Празі (1923-1945). З 1934 р. був професором Українського технічного інституту. В 1930 р. його іменовано дійсним членом Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, — був теж членом інших мистецьких і наукових товариств та асоціацій.

Разом з П. Ковжуном та Р. Лісовським Січинський був основником „Асоціації незалежних українських мистців” у Львові 1930 р. На скитальщині, в Німеччині (Авгсбург) був далі професором УВУ, брав активну участь у мистецькій та науково - дослідчій праці. Тоді їздив по наших осередках із своїми цінними доповідями на теми: „Назва Україна”, „Український герб і прапор” та іншими. В невідрадних моральних і матеріяльних умовах таборових скитальчих буднів, Січинський продовжував свою мистецьку й науково - дослідчу працю і дав вартісні перлини в скарбницю української культури й науки. По переїзді з родиною за океан до США Січинський не залишає своєї праці і виявляється на всю широчінь свого многогранного таланту. Його ім'я широко відоме, особливо як науковця-дослідника, не тільки серед української спільноти, але теж серед чужинців у вільному світі.

Архітект

Основний фах Володимира Січинського — це архітектура і в цьому шляхетному фахові мистець виявляється від 1916 р. Його високомистецькі проекти з 1916-1919 р. — це переважно проекти шкільних будинків, народніх домів, шпиталів і т. п., виконані для будівельних

відділів земських управ на Слобожанщині та на Поділлі. В 1920-45 рр. Січинський виконав цілий ряд проектів народніх домів, житлових домів та віль для Галичини, Закарпаття і Чехії. Видатним його твором є проект церкви-пам'ятника Маркіянові Щашкевичеві на Білій Горі в Підлиссі та мурована, одно-банна церква фундації Михайла Терлецького, але з усіх його архітектурних здобутків найвартіснішою є монастирська церква св. Духа оо. Редemptористів у Михайлівцях на Пряшівщині, що збудована (1933-34) коштом пів мільйона чеських корон.

Ця церква належить до найвеличніших зразків української архітектури новітніх часів і славна не тільки своєю поємністю (що може помістити 2.000 вірних і перевищає внутрішнім простором катедру св. Юра у Львові), але в першу чергу тим, що архітект зумів досконало нав'язати нитку традиції з українською старокняжою добою 11-13 ст., зумів перекинути міст від доби Київської держави, коли наша архітектура перевищала всі здобутки цього роду в середньо - східній Європі, до наших днів. Старовинні українські форми, перетравлені мистцем, дали новий чудовий образ змодернізованого візантику, достосованого до сучасних вимог. Церква є центрального заложення, як були церкви Київської держави, з п'ятьома банями, що основані на залізо-бетонівій конструкції, дають враження чогось легкого, нематеріально-астрального. Завдяки високим стилічним та технічним досягненням, своєю легкістю та своєю небуденною формою, церква випроваджує вірного-глядача в надземні простори та з'єднує його з Богом. Цей твір — перемога духа над матерією і, дивлячись на нього, людина на мент визволяється з приземних турбот і зноситься духом до неба. Крім цієї церкви, що є безперечно найвищим досягненням архітектурної творчости Січинського, є його трьох-банна, дерев'яна церква в Дуклянському просмику в Карпатах (1927), катедральна, українська правосл. церква у Вінніпегу з п'ятьома банями (проект нагороджений 2-гою премією на конкурсі 1948 р.)

та українська католицька церква в Принц Альберт у Канаді, Дуже вартісним твором Січинського з ділянки дерев'яної архітектури в гуцульському стилі є греко - католицька церква в Порто-Уніон, Бразилія. Ця церква є хрещатого заложення, восьмигранної форми з одною банею посередині та з чотирьома маківками на кожному рамені хреста. Це чудовий зразок української народної архітектури Покуття і Гуцульщини. У 1951 р. фірми П. С. Рейлі в Нью-Йорку і Г. Реджі заангажували Січинського як спеціаліста від готичного стилю для запроектування внутрішнього оформлення римо-католицької катедри Пресвятої Трійці в Ньюварку, Н. Дж., що її будова триває вже понад п'ятдесят років. Він виконав проекти внутрішніх порталів, вівтарів, кольони, дверей та інших речей, що були вислані до Італії для виконання в мармурі, бронзі, сріблі та в інших матеріялах (1951-1954). Січинського визнано за одного з найвизначніших знавців готичного стилю поміж видатними італійськими й американськими архітектами й мистецтвознавцями. Внутрішнє оформлення цієї велетенської катедри триває далі, і в найбільш скомплікованих справах звертаються за порадами і проектами до проф. Січинського. Крім проектів всяких будівель, Січинський виконав багато проектів іконостасів, престолів, кивотів та інших церковних речей, і коло десяти нагробних пам'ятників в українському стилі, для яких чудово використав невичерпне багатство народної творчости. В новітній українській архітектурі Січинський займає одне з передових місць, але все ж йому досі не довелося виявити всіх своїх мистецьких спроможностей, бо в архітектурі для цього треба відповідних обставин — треба передусім власної держави, яка фінансувала б величаві будівлі, палаци, театри, пам'ятники і т. п.

На жаль, талант Січинського дозрів у „трудну годину” — саме тоді, коли українська держава впала в нерівній боротьбі і її роздерли на четверо, коли окупанти, за словами Василя Стефаника, „готувалися вже останній

цвях забити в її домовину". Галицька волость вперше познайомилась з Січинським архітектором у червні 1922 р. на виставці ГДУМ (Гурток діячів українського мистецтва) у Львові, на якій Січинський виставив проекти своїх будівель разом з відомими архітектами Лушпинським і Тимошенком.

Мистець - графік

У другій виставці ГДУМ 1923 р. Січинський виявився не тільки як архітект, але теж у відділі „Нова українська книжка” виставив свої праці з ділянки книжкового оформлення і заїмпонував глядачам як не абиякий майстер книжкової графіки. Поруч Ковжуна, Лісовського, Бутовича і Мозалевського, Січинський став реформатором книжкового оформлення — цієї запущеної ділянки на західніх українських землях. Одна з найраніших його праць з ділянки книжкової графіки — це обкладинка до другого видання „Гайдамаків” Т. Шевченка, виконана в 1920 р. З того часу Січинський виконав велику кількість обкладинок, цілий ряд друкарських та фірмових знаків, марок, плякатів та каталогів (перших українських мистецьких виставок ГДУМ у Львові (1922-1923)). Виконав теж кільканадцять картонів гербів українських земель, карт України і т. п. Найзамітніші його праці з ділянки книжкового оформлення: „Нова Україна”, Прага 1923 р., „Українська пісня у світі” Ол. Пеленського, „Наш Львів”, обкладинка для творів Б. Лепкого („Мазепа”), І. Соневицького (пісні), М. Островерхи, М. Бажанського („Мозаїка квадратів в'язничних”), П. Савчука („В бурі життя”) і т. д. Оформив теж прекрасно свої власні твори: „Чужинці про Україну”, „Назва Україна”, „Українська культура”, „Український тризуб і прапор”, „Пам'ятки української архітектури”, „Іван Мазепа — людина і меценат”, „Ukraine in Foreign Comments and Descriptions” та інші.

Оформив українські журнали в Америці: „Вістник”,

„Крила”, „Волинь” та інші. Книжкове оформлення Січинського незвичайно оригінальне, легке, видержане в стилі та з досконалим технічним виконанням. Коли поглянемо на якубудь обкладинку його роботи, то зразу завважимо чітко окреслену ідею, досконалу композицію, перфектний рисунок і шляхетний колір. Оцей ляконізм у композиції, ця скромність — непереладованість надає книжці високу мистецьку вартість і полонить глядача. Книжкова графіка Січинського має суто український характер, бо вона основана на українських стародруках — ренесансу й барокко, про що доказує легкість і шляхетність композиції, ренесансова скромність і zarazом бароккове багатство та досконалий шрифт. Як глибокий знавець старої української книги, Січинський володіє шрифтами свobodно, легко і дає оригінальні зразки. Тому його праці з ділянки книжкової графіки є високомистецькі та чисто українські. Як ужитковий, зокрема книжковий графік, Січинський займає видатне місце не тільки серед українських, але й західньо-європейських мистців.

Науковець-мистець

Третьою і останньою ділянкою різногранного таланту проф. В. Січинського є його науково-дослідча праця і в цій ділянці він виявився найширше. Перша друкована праця „Громадські будинки”, якою він дебютував як теоретик мистецтва, появилася в Кам'янці на Поділлі 1913 року в тижневику „Село” ч. 36-37. З того часу — впродовж 39 років, Січинський написав та опублікував дуже багато своїх праць, окремих публікацій та статей на теми української культури — особливо образотворчого мистецтва: архітектура, різьба, малярство, гравєрство, графіка, орнамент, ужиткове мистецтво, кераміка, про стилі мистецтва і т. д. Дуже цінні праці його пера — це монографії і статті про старих і сучасних українських мистців — скульпторів, малярів і графіків та мистецтвознавців, як:

М. Андрієнко, О. Архипенко, О. Антропов, В. Барський, Боқшай, М. Бутович, С. Васильківський, В. Боровиковський, М. Голубець, М. Грушевський, М. Дольницька, З. Зарицька, В. Касіян, П. Ковжун, В. Кричевський, М. Козловський, О. Кульчицька, А. Куїнджі, Р. Лісовський, І. Левинський, Г. Левицький, Д. Левицький, Ю. Нарбут, О. Новаківський, І. Падалка, В. Пещанський, С. Пимоненко, М. Самокиша, Л. і О. Тарасевичі, Г. Тепчегорський, К. Трутовський, І. Труш, П. Холодний, Т. Шевченко, К. Щироцький, М. Ярошенко та багато інших мистців і мистецтвознавців. Володимир Січинський опрацював монографічно незвичайно цінні розвідки про українські міста: Бардіїв, Зборів, Кам'янець подільський, Крехів, Новоселиця, Перемишль, Полтава, Потилич, Пряшів, Рогатин, Сутківці, Херсонес, Холм, Хотин та Хрестинопіль, що сьогодні вже є унікалами. Написав багато загальних синтетичних оглядів з історії українського мистецтва, про модерне мистецтво, про сучасну українську графіку, про народню архітектуру, орнаментику, кераміку; на теми мистецького виховання, про методи мистецького навчання і т. д. Написав теж багато критичних оглядів та рецензій на важливіші видання з українського мистецтва за 1918-1957 рр. Праці Січинського, статті та окремі публікації — це високоартісні перлини в скарбниці української духовости. Не оцінену вартість для української образотворчої літератури — для наших мистців, мистецтвознавців та людей, що цікавляться українською культурою, мають такі твори Січинського, як: „Архітектура старокнязівської доби”, „Сутківська твердиня”, „Вежа і дім Корнякта у Львові”, „Українське дерев'яне будівництво і різьба”, „Архітектура катедри св. Юра у Львові”, „Історія українського граверства XVI — XVIII ст.”, „Українське ужиткове мистецтво”, або „Олександр Антоній Тарасевич” (гравер, 1672-1720), „Шевченко — гравер”, чи „Юрій Нарбут”. Раритетом тепер є його публікації „Українська архітектура” — серія 12 монографій, „Історія всесвітнього мистецтва” з альбо-

мом, „Стили” та „Історія українського граверства”, що вийшла тільки в 50 примірниках і була нагороджена на конкурсі. Монументальною працею альбомного характеру є його „*Monumenta Architecturae Ucrainae*” видана в Празі 1940 р. в українській та німецькій мовах. Цей гвір має 64 таблиці та 300 рисунків — чудових зразків будівель з перекроями й деталями, і представляє українську архітектуру від найдавніших часів аж до нинішніх днів. Ця незвичайно цінна праця є першою цього роду, бо досі ми не мали повного огляду української архітектури. Це не є механічно зібрані зразки архітектури, а сумлінно опрацьовані та впорядковані з глибоким знанням мистецтва. Це діло не тільки архітекта й графіка, а й високо кваліфікованого історика мистецтва. Рисунки чудово виконані самим автором на підставі перевірених ним помірів. Миле графічне оформлення надає альбомові високої артистичної вартости. На цю працю Січинського, що є одною з найкращих наших видань, були свого часу дуже прихильні рецензії фахівців, що дуже високо оцінювали цю річ, та повні захоплення відгуки в пресі. Монументальними працями Січинського є „Українське ужиткове мистецтво” (Прага 1944) та „Українська культура”, теж альбомного характеру з 35 таблицями й 360 рисунками. Ілюстраційна частина дуже багата, різnorodна й знаменито підібрана. Ця — свого роду енциклопедія українського мистецтвознавства є доступною не тільки для фахівця, але й для кожного громадянина, що цікавиться культурою. Крім цього, вона може знаменито сповняти ролю в пропаганді та інформаціях серед чужинців, бо хто тільки перегляне цей альбом, то зразу набере переконання, що ми високо культурна нація, коли зуміли створити такі мистецькі цінності. „Українська культура як вияв творчого духа, умілости й ментальности українського народу, займає осібне місце в культурі Європи та своєю оригінальністю народного стилю вносить особливі цінності у вселюдську культурну скарбницю”. Це слова автора в пе-

редмові до цього твору, що виразно показують визначення української культури в світі. Поява цього альбому, що його сміливо можна назвати шедевром, зустрінулася з ентузіазмом мистецтвознавців, мистців та громадян, яким дорога наша культура. Окремо треба розглядати працю Січинського, теж монументальну, що принесла авторові широку популярність серед нашої спільноти: „Чужинці про Україну”, що вийшла досі в п’ятьох накладах. Мабуть, мало є українців, що не читали цієї одної з найцінніших наших публікацій. Автор зумів з великим хистом зібрати враження чужинців з України та їхні погляди на український народ, побут і культуру впродовж десяти сторіч. Чужинці, що приїздили на Україну часто з ворожими наставленнями й упередженнями, побачивши чарівну країну й зустрінувшись ближче з народом, ставали її беззастережними приятелями. А були це звичайно визначні чужинці, часто дипломати, послы та вчені. Запізнавшись з поглядами й думками видатних чужинців про Україну в минулому, кожний читач позбудеться частого в нас комплексу меншевартості. Книга дуже гарно оформлена й ілюстрована багатьома гравюрами, рисунками та картами. Рецензії про неї добре відомі читачам. Твір цей говорить сам за себе, бо розійшовся в п’ятьох накладах. Останньо найбільше розголосу й зацікавлення серед наших, а особливо чужинецьких наукових і політичних кіл викликала книга Січинського „Україна в чужинецьких коментарях і описах” („Ukraine in Foreign Comments and Descriptions”), що вийшла в 1954 році накладом Українського конгресового комітету в Нью-Йорку. До речі, це перероблене й доповнене видання „Чужинців про Україну” видане в англійській мові. Цю книгу якнайщиріше привітали наші видатні особистості й були широкі відгуки — статті та рецензії в нашій пресі по цей бік залізної заслони. Єпископ Іван Бучко, Апостольський візитатор українців у західній Європі, пише: „Не сумніваюся, що поширення англійського видання „Чужинці про Україну” багато при-

чиниться для пропаганди українського імени на чужині, зокрема в англо-американському світі". Митрополит Максим Германюк ЄНІ в Канаді відмічає: „Ініціатива Пан-американської конференції видати працю проф. В. Січинського в англійській мові, надзвичайно актуальна й доцільна. Зокрема на північно - американському континенті, де творяться й формуються провідні напрямні сучасної міжнародньої політики, точні інформації про наш край і український народ, про його минуле й змагання в майбутнє, можуть віддати українській справі дуже поважні прислуги". УККА і ПАУК одержали багато подібних листів з подяками й признаннями за цю цінну книгу від чільніших наших громадян.

„Українське слово" в Парижі присвятило цій книзі обширну статтю, в якій всесторонньо відмітило її вартість та велетенську роль в пропаганді української справи серед англомовних наукових і політичних кіл. Рецензент називає зміст книги „пориваючим і захоплюючим" та вважає необхідним видати другу частину, що обіймала б добу від 1870 року аж до наших днів. „Свобода" відмічує: „Спеціальна вартість книги для чужинців та й для нас українців у тому, що про Україну і про наш нарід говорять у ній чужі, переважно об'єктивні люди". Прихильний відгомін був у всіх наших часописах і журналах, як: „Новий світ", „Шлях", „Крила" і т. д. „Проф. В. Січинський з великою уважністю веде читача через сумерк століть, і як вмілий режисер, витворює перед нами чудовий фільм минулого нашої батьківщини" — звучить уривок рецензії в „Новому кличеві". Відгукнулася про цю книгу Січинського „Америка" довшою статтею та „Новий шлях". ПАУК розіслала примірники цієї книги університетам у вільному світі, значнішим бібліотекам, науковцям, політикам та приватним особам. Завдяки акції ПАУК „Україна в чужинецьких коментарях і описах" появилася в кабінетах учених, світових політиків, в редакціях найповажніших англомовних часописів, дістали її письменники й журналісти. Дістали

її університети вільного світу: Лондон, Оксфорд, Камбрідж, Париж, Інсбрук, Гамбург, Гайдельберг, Мюнхен, Кельн, Франкфурт, Берлін, Відень, Осльо, Нью-Йорк, Колумб, Монреаль, Торонто, Ванкувер, Манітоба та інші. Королівська бібліотека в Брюсселі, Британський музей у Лондоні, „Національна бібліотека” в Парижі, „Міжнародна бібліотека” в Газі, „Музей Гутенберга” в Майнці, „Європейська колегія” в Бруг, „ЮНЕСКО” в Парижі та інші. Книгу вислали президентам всіх великих держав, одержали її міністри, амбасадори, послы парламентів та делегації Об'єднаних націй, від яких вислали спеціальні подяки США, Австралія, Індонезія та Філіппіни. Дуже цікаві думку про цю книгу видатних світових учених, професорів університетів, політиків та визначних приватних осіб.

Принц Емануель Ліхтенштайнський висловив щирю подяку за „дуже добру книгу, де зібрані дуже об'єктивні та цікаві подорожні записки”.

Ф. Е. Мозлі, проф. Колумбійського університету відмітив: „Я зачитався книжкою з великою приємністю і надіюся вневдовзі прочитати її від обгортки до обгортки”.

Д-р Гальм, проф. Інсбрукського університету зазначив, що „книга є цінним здобутком для моєї бібліотеки і творить добре доповнення до книги того самого автора (Січинського) українською мовою, яку я теж маю. Ці публікації я часто використовую для своїх університетських викладів”.

Б. Шпулер, проф. Гамбурзького університету каже, що „західні й арабські інформації про Україну мають велику вагу для всіх європейських науковців. Цікаві карти, що є в книзі, я теж використовую у своїх наукових публікаціях”.

Ганс Кох, проф. і директор Східньо - європейського інституту в Мюнхені, пише: „Я дуже радий, що українська наука, в якій я беру живу участь, збагачується цією працею”.

Видатна канадійська журналістка Гайдер повідомляє: „Я радо прочитала цю надзвичайно цінну книгу і то з великим задоволенням. Прошу передати авторові моє признання за його прекрасну працю. Цю книгу можу рекомендувати кожному, хто хоче ближче познайомитися з Україною”.

П. Маршал, секретар британської амбасадн у Вашингтоні, вислав подяку за книгу в імені прем'єр-міністра Великої Британії, запевняючи, що ця книга викличе велике заінтересування в міністерстві закордонних справ Великої Британії.

„Спрінгфілд Ньюз енд Лідер” відмітив: „Росія країна терору і містерії, напів-європейська і напів-азійська, не є однонаціональна країна, як це вмовляє Москва... Автор, В. Січинський, дав найбільш вичерпну (всесторонню) історію, яка колинебудь зложена про Україну, її історію, народ, побут та їхні надії”.

П. С. Дунант, політичний діяч і знавець Східної Європи, в листі до ПАУК писав: „Книга кинула багато цікавого світла на історію (України і Сходу Європи), а також виявила маскарадну фальшивість, яку поширювали інші автори... книга буде використана в користь української справи”.

Й. Лоурен, проф. університету в Токіо, Японія, у зв'язку з цією книгою писав: „Я читав цю книгу з надзвичайно великим інтересом і довідався про багато речей, яких раніш не знав”. Про українців висловлюється: „Цим вони заслужили найбільшу симпатію тих, які обстоювали людську гідність, самореспект і самовизначення поневолених народів”.

П. Галлетт в часописі „Реджистер” (Денвер, Колорадо), в рецензії на цю книгу Січинського, писав так: „Ніяка інша книга з поширюваних інформаційними бюроми поневолених народів не має, на мою думку, такої важливості для сучасности, як ця”.

„Голос Канади” у своїх авдиціях англійською мовою,

широко коментуючи появу цієї книги, відмічає: „Великою заслугою проф. Січинського є те, що він познаходив і використав дуже рідкісні примірники книг... Коли взяти на увагу таку сумлінну й наполегливу працю, то не лишається сумніву, що остання праця проф. Січинського може служити за солідне, авторитетне джерело об'єктивної інформації”. З тих голосів видатних чужинців про працю проф. В. Січинського бачимо наглядно її неоціниму вартість і яку велетенську прислугу принесла вона для української справи. Січинський заслуговував би на признание як визначний науковець-дослідник та пропагатор українського імени, хоч би написав тільки цей один твір — „Україна в чужинецьких коментарях і описах”; а він же написав дуже багато. Годі в цій скромній праці представити Січинського на весь зріст як мистецтвознавця, науковця-дослідника й публіциста різних ділянок української духовости. Він не тільки автор публікацій з ділянки архітектури, малярства й графіки, не тільки автор капітальної „Історії українського граверства”, численних монографій і статей про наших мистців, глибокий знавець Шевченка-гравера та Юрія Нарбута. Вкінці, він не лише автор монументальних творів про Україну, про які була мова. Володимир Січинський глибокий та всесторонній знавець гетьмана Івана Мазепи і його величньої доби (кінця 17 і початку 18 сторіч) — великого стилю „українського” або „козацького” барокко. Велика теж і перша в нас того роду праця В. Січинського — це „Нариси з історії української промисловости” (Львів 1938, стр. 112).

У своїх численних творах Січинський зумів з великим хистом показати нам велич архітектури, граверства та інших ділянок образотворчости під булавою Великого Гетьмана. Найвидатнішою його працею з ділянки мазепознавства є „Іван Мазепа-людина і меценат” (Філядельфія, 1951), в якій автор з великим знанням і любов'ю та всесторонньо представив нам постать гетьмана Мазепи — виразника доби „козацького барокко”, з його многогранними ви-

сокими прикметами. Книга естетично оформлена та ілюстрована рисунками церков, фундованих Мазепою, роботи самого автора й чудовими гравюрами — творами тодішніх найславніших українських граверів.

Крім публікацій та численних статей на теми української архітектури, скульптури, малярства, граверства, графіки, ужиткового народнього мистецтва, кераміки і т. п., крім численних монографій про мистців та мистецтвознавців, монументальних творів про Україну, автор багато писав на теми мистецького виховання, краєзнавства, українського промислу і т. д. Цікаві теж і актуальні такі його публікації: „Назва Україна”, „Україна на європейських мапах”, „Українські видавничі знаки”, „Український тризуб” і прапор”, „Крим” — історичний нарис і багато інших. В останніх роках, перебуваючи на американському континенті, Січинський написав багато статей, що були друквані в „Свободі”, в журналах „Вістник” та „Крила”, на теми мистецькі, історичні, української промисловости та інші („Юрій Нарбут”, „Перший пароплав »Українець«”, „Московська »опіка« українською архітектурою”, „Венецький посол на Україну”, „Олександр Тарасевич”, „Григорій Левицький”, „Віктор Цимбал”, „Московська інформація про Україну з-перед 100 років”, „Українська фльота”, „Культура на Україні в добі Переяславської угоди”, „Смерть і могила гетьмана Мазепи”, „Папірні в Україні”, „Україна і Середземноморський простір” (також в італійській мові). Співробітничає В. Січинський у чужих і українських енциклопедіях. Перші загальні огляди його пера „Українське мистецтво”, уміщені в Українській заг. енциклопедії і Енциклопедії українознавства.

Коли в грудні 1954 р. заходом Об'єднання українських мистців та Українського літературно - мистецького клубу в Нью-Йорку влаштовано ювілей 35-річчя мистецько-наукової праці проф. Володимира Січинського, то на виставці з приводу його ювілею було виставлено 50 друко-

ваних його праць за роки 1923-1954, врятовані з воєнної хуртовини та повоєнні праці автора. Але його здобутки є вдсятеро більші, бо з 1918 до 1957 рр. Січинський написав около 500 праць. А пів тисячі праць — це велетенський вклад в нашу культуру й науку. Не легко прийшов цей великий дорібок.

Праця мистецтвознавця й науковця-дослідника є дуже тяжка, відповідальна та часто невдячна. Треба довго шпортатися по архівах, ходити по музеях. Часом треба цілими десятками років збирати джерела для даної теми. В такому ділі треба мати не тільки глибоке знання, але й витривалість та подивугідну працьовитість. І ці всі прикмети, що їх безсумніву має проф. В. Січинський, дали велетенський дорібок — п'ятсот високовартісних творів.

Його речі були друковані не тільки в українській мові, але теж у німецькій, французькій, англійській, чеській, польській, еспанській та італійських мовах по різних часописах, журналах і як окремі публікації. Сьогодні Січинський-повний професор мистецтва, працює далше, з притаманними йому рішучістю, послідовністю та вірою в успіхи, не зважаючи на перешкоди, що їх часто зустрічає в наших видавничих буднях. По таких поважних здобутках він не спочиває спокійно на лаврах і не нидіє в тіні власної слави. Готує нову монументальну працю „Бритійці про Україну” — 25 авторів 16-19 сторіч, має готовий до друку „Словник українських мистців” — около 4.000 гасел, і монографію „Роксолянція”, що досі ще не мала своїх попередниць і ставить у зовсім новому світлі постання українського народу та старокняжої української державности. Це річ дуже цінна для нашої історіографії. Обов'язком наших видавничих чинників є допомгти цим цінним працям вийти друком. Нарешті появилася друком I-II частини його великої „Історії українського мистецтва — Архітектура”, що її видає Н. Т. Ш. Автор готує далші частини історії: малярство, графіка, різьба та ужиткове мистецтво. Чар його творів і тайна успіху, яким Січинський вті-

шається у глядачів його плястичних ділянок та в читачів його наукових творів, полягає в цьому, що він має свій власний оригінальний стиль, легкий, чарівний та незвичайно доступний для широкого загалу. І цей стиль позначає його архітектуру, графіку й наукові публікації. Велич його в цьому, що вміє подати твір сутонауковий у незвичайно популярній — легко доступній для читацьких мас сфері. І можемо ствердити без перебільшення (і без зайвої нашої української заздрости), що Володимир Січинський це унікальна постать на тлі української культури останніх десятиріч. Завдяки зрівноваженим талантам, муравлиній працьовитості й витривалості, а при цьому теж скромності, Січинський зробив дуже багато для української справи. І коли інший мистець чи науковець, переживаючи страхіття війни та живучи в невідрадних моральних і матеріяльних скитальчих умовах, міг заломитися, а щонайменше ослабити свій творчий розмах, Січинський, озброєний великою духовою наснагою, відчуваючи вповні відповідальність українця поза межами батьківщини, використовує всі можливості культурної праці в тих галузях, які найбільш переконують людину про повноварість української нації та її відрубність від наших сусідів — часто ворогів. Без лементування й нарікання, Січинський, стоячи в перших рядах у боротьбі з ворожою духовістю на культурному фронті, заперечує тези ворога не патетичними порожніми фразами, а глибокими науковими антитезами. Без жадоби слави та спеціального визнання для себе, він творить речі необхідні для нашої духовости і, вживши слів Івана Франка, є отим Великим Мулярем, що залатує діри в нашій національній будівлі. За увесь час його творчости, любов до Батьківщини завжди була йому стимулом до праці, а працею він бажає виправдати своє існування на землі та сповнити своє призначення.

IN THE WORLD HISTORY of culture, we often find that talents go in numbers. Great writers were often gifted painters or musicians; sculptors were poets or men of science, painters and so on.

Bodler, Hugo, Goethe, Musé, Merimee, Tagur and other writers had a talent for painting. In the field of Ukrainian culture there were and are to-day many versatile personalities. The genius-poet Taras Shevchenko was also a prominent painter and engraver, and his contemporary, writer Panteleymon Kulish was also an excellent sketcher. A singer with painting and writing ability was Maria Bashkirtseva, while the painter Kornlyo Ustianovych, distinguished himself in many other branches of art, such as literature, music, rhetoric etc. The poet and writer Isidor Vorobkevych was a celebrated composer, and the poet and writer Bohdan Lepky an excellent painter. Mykola Holubec had numerous talets. The noted engraver Vasyl Masiutyn was also a writer, while the well known writer, poet and publicist Yuriy Lypa was a sketcher-illustrator. The writer and journalist Roman Kupchynsky was by no means an ordinary composer; and the poet and literary scholar Sviatoslav Hordynsky is an excellent painter and graphic artist. Oksana Liaturynska is a woodcraft artist and poetess, and Mychaylo Ostrovercha, a writer and critic, is also a singer. The caricature artist Edward Kozak is a good humorist and satirist. The painter Damian Horniatkevych, a noted scientist, while the singer Mychaylo Moroz is a painter. Bohdan Stebelsky, painter, is an excellent journalist and art critic.

In the above mentioned instances, one talent always predominates but in some cases the talents are of equal value, so that it is difficult to give precedence to any specific one. Gifted with a number of talents were Leonardo da Vinci and Michelangelo and in modern times Alighieri Dante, Roccati and Stanislaw Wyspianski. Their works were on one level, — manifesting themselves in the various fields, complementing each other, and never repeating themselves.

In the history of Ukrainian art, the renowned architect and engraver Vasyl Krychevsky belonged to the above-mentioned category. The greatest authoritative figure in matters of art; a creator of fine works of art and founder of the architectural school in the Ukraine before the First World War, who to an equal extent revealed his talents as a graphic artist, combining the modern with the glorious Ukrainian past of the 17—18th centuries, when Ukrainian art flourished and Ukrainian engraving along with that of Holland held the first place in the world.

Among the leading personalities of the present day the prominent architect, graphic artist, scientific researcher and art critic, Professor Dr. Volodymyr Sichynsky, to whom I dedicate these lines, is a highly gifted artist in several branches.

His architectural creation, the Church of the Holy Ghost in Mykhaylivtsi (Carpatho-Ukraine) and his great scientific work, "*Monumenta Architecturae Ukrainae*" or "*Ukraine in Foreign Comments and Descriptions*" are precious gems of equal value.

Sichynsky's talents developed during the most trying times, when the Ukrainian nation suffered most, losing her independence in the battles with her historical enemies, particularly with Bolshevich Moscow. Sichynsky then proceeded to reveal his talents as an artist and scientist in exile, beyond the boundaries of his Homeland. Considering the inauspicious conditions of emigration, later the horrors of the Second World War, post-war hardships, forced repatriation and the constant persecution by Communist Moscow and her allies of everything Ukrainian, when for artistic and scientific work, conditions were most ap-

palling both morally and financially, the person of Volodymyr Sichynsky against the background of the artistic and scientific world is unique and deserves the highest praise.

When Vasyl Krychevsky revolutionized art in the Ukraine, Sichynsky, particularly with his artistic and scientific research work, opened the temple gates of Ukrainian culture wide and showed the world the greatness of Ukrainian spiritual culture and art. He penetrated the thick ice of prejudice and ignorance, with which other nations of the world regarded the accomplishments of the Ukrainian spirit, classing the works of the Ukrainian genius as Polish or Russian.

Volodymyr Sichynsky was born on June 24, 1894 in Kamianets-Podilsky, in the Ukraine, into a family of a priest. He was raised in a cultured atmosphere, as his father was an eminent historian, the founder and director of the Historic-Archaeologic Museum and professor of history and archaeology at the Kamianets University. After completing the technical school in Kamianets, he attended the Institute of Civil Engineers in St. Petersburg, from which he graduated in 1917, at the time when Ukraine proclaimed her independence.

In the new Ukrainian State, Volodymyr Sichynsky, as architect, directed the Department of Construction in Kamianets, and was co-founder of the Architectural Institute in Kiev from 1918 to 1919. After the fall of Ukraine, Sichynsky fled from the Moskow Bolsheviks to Western Ukraine, which at that time was under Polish occupation, where he taught in the Ukrainian High School in Lviv and also continued his architectural research work.

From 1923 to 1933 he was lecturer and assistant professor in the Ukrainian Pedagogical Institute in Prague, Czechoslovakia. He participated in international congresses of Slavic Geographers and Ethnographers (1924, 1927); the 4th Congress of Art Education; the 4th Congress of Bibliophiles 1926; the 1st Congress of Folk Art (1928); and from the International Institute of Intellectual Cooperation of the League of Nations in Paris (1927), he received a scholarship enabling him to con-

tinue his scientific research work. In 1927 he received the degree of Doctor of Philosophy in Prague, in 1940 was appointed assistant professor and in 1942 was promoted professor-extraordinary in History of Art at the Ukrainian Free University in Prague. He was also professor at the art school „Studio” and at the Ukrainian Technical-Husbandry Institute in Prague from 1923 to 1945. In 1930 he was nominated member of the Scientific Society of Shevchenko and in that year was co-founder of the Association of Independent Ukrainian Artists in Lviv.

After the Second World War he and his family went into exile in Aschafenburg — Germany, where he continued his work as professor at the Ukrainian Free University, taking active part in the artistic and scientific research work until his departure to the United States of America.

Sichynsky's original profession is architecture (1916). His highly artistic building projects: schools, hospitals and national homes were accomplished during 1916 to 1919. During the period of emigration, he did a series of projects of National homes and villas as well as several churches in West Ukraine, Carpatho-Ukraine and Czechoslovakia. The most valuable achievement in his architectural work is the church of Holy Ghost in Mychaylivtsi, Carpatho-Ukraine, built in 1933-34 at a cost of half a million Czech crowns. This church is one of the most outstanding works of Ukrainian architecture in modern times, famous not only for its vastness (accommodating 2000 people) but primarily for the fact, that Volodymyr Sichynsky contrived to continue the thread of tradition, that dates back to the Ukrainian Grand-ducal era of the 11th — 13th centuries, when Ukrainian architecture exceeded all accomplishments of this nature in the whole of Central and Eastern Europe. Ancient forms digested by the artist, made this church a splendid example of modernized Ukrainian Bizantium, adapted to the present needs. Because of the high stylistic form and the technical achievements, this church is a masterpiece which lifts the spectator to the highest elevation and unites him with God. It is a triumph of spirit over matter.

Besides this church, which is the ultimate in architectural achievement not only Ukrainian or European, Sicrinsky designed plans of churches in Dukliansky Pass in the Carpathians, and Ukrainian Cathedral in Winnipeg, which was awarded a prize. A very valuable work is the Ukrainian Catholic Church in Porto-Union, Brazil which is based on the examples of Ukrainian wooden architecture of Pokuttia and Hutzul region. No less original is the Ukrainian Catholic Church in Prince Albert, Sask., Canada.

In 1951, the firms of Paul C. Reilly of New York, and G. Raggi in Orange, N.J., engaged Volodymyr Sichynsky as a specialist of Gothic style for planning the interior of the Roman Catholic Cathedral of the Holy Trinity in Newark, N.J., which has now been in the process of construction for over 50 years. For this he has designed the inner portals, altars, collonades, doors and other parts which were executed in marble, bronze, silver and other materials in Italy. Sichynsky has produced many designs of ikonostasis, altars and other church objects. In modern architecture he occupies one of the foremost positions.

Another field in which the versatile talent of Sichynsky excels is graphic art, particularly book art which he displayed in 1919, designing the cover to T. Shevchenko's „Haidamaky”. From that time on he has designed a great number of covers for various Ukrainian publications, books and journals, as well as decorated nearly all of his own publications; — *“The name of Ukraine”*, *“Ukrainian Culture”*, *“Ukrainian (State) Emblem and Flag”*, *„Monuments of Ukrainian Architecture”*, *“Ivan Mazepa — the Man and the Maecenas”*, *“Ukrainians in Foreign Comments and Descriptions”* and others.

Besides book covers Sichynsky designed a series of printers and firm signs, stamps, placards and catalogues; scores of emblems of the Ukrainian lands, maps of Ukraine and other. His book designs are unusually original, light, have a unity of style, and are perfectly executed. His book drawings have a very definite Ukrainian quality, as they are based on Ukrainian publications of the renaissance and the baroque, — a clarity and

elegance of composition, a renaissance simplicity and the richness of baroque.

As a profound connoisseur of rare books, Sichynsky masters the old scripts freely and easily and produces original examples. Together with Narbut, Kovzhun, Lisovsky and others he has become a reformer of book decorations and is considered one of the best among not only Ukrainian, but West European graphic artists.

The third and last branch in which he is outstanding is scientific research work and art criticism, in which he revealed himself most extensively. His first printed work on art "*Public Buildings*" was published in 1918 in the Ukraine. Since then he wrote and published a great many articles and publications on Ukrainian culture, especially pictorial art, architecture, wood-carving, painting, engraving, graphic art, ornamentation, ceramics, art styles etc.

Very valuable works are monographs and articles about ancient and modern Ukrainian artists, sculptors, painters, graphic artists and art connoisseurs beginning with the 18th century until the present day, of which he wrote a considerable number. Sichynsky compiled an unusually valuable monographic collection of surveys on Ukrainian cities. He wrote many synthetic reviews on the history of Ukrainian art, modern art, Ukrainian graphic art, folk architecture, ornamentation and ceramics, art education methods and so on, as well as numerous critical reviews on important Ukrainian art publications. (1918 to 1956).

Invaluable are such works as "*Architecture of the Ancient Grand-ducal Era*", "*Fort Sutkivtsi*", "*The Tower and House of Korniyak in Lviv*", "*Ukrainian Wooden Architecture and Carvings*", "*Architecture of Cathedral of St. George (Yurij) in Lviv*", "*History of Ukrainian Engraving in the 16th — 18th Centuries*", "*Alexander Anthony Tarasevych (Engraver, 1672 — 1720)*", "*Shevchenko-Engraver*", and "*Yuriy Narbut*".

Such publications as „*Ukrainian Architecture (series of 17 monographs)*”, "*World History of Art*" with an album, „*Styles*" and "*History of the Ukrainian Industry*" that was awarded a

prize, are rarities. The press wrote many favourable articles about his monumental work "*Monumenta Architecturae Ucrainae*" in album form, published in Prague, 1940 and containing 64 tablets and 300 excellent drawings, representing Ukrainian architecture from earliest times to the present day. Other great works are his "*Ukrainian Applied Art*" (Prague, 1944) and "*Ukrainian Culture*" in album form with 35 tablets and 360 drawings excellently selected. This encyclopedic production on Ukrainian art is accessible not only for the professional, but also easily understood by the laymen.

The most popular work is „*Foreigners about Ukraine*“, attractively designed and lavishly illustrated with many engravings, drawings and maps, published in the Ukrainian language in five editions, rewritten, supplemented and republished in English (1953) under the heading of "*Ukraine in Foreign Comments and Descriptions*" by the Ukrainian Congress Committee of America, Lnc., New York. The author made a very interesting selection of the impressions that the Ukrainian people, their way of life and culture had created on foreign travellers.

Often prominent foreigners, diplomats, statesmen and scholars had gone to the Ukraine with a hostile attitude and prejudice, but after learning more about the country, became her great friends.

The Pan-American Conference sent this book to Universities in the Free World, major libraries, politicians, prominent intellectuals, reputable publishing houses, writers, journalists and private individuals as well as to Presidents of great countries, ministers, ambassadors, members of Parliament and to delegates of the United Nations. This book aroused active, enthusiastic response from the Ukrainian and foreign press, and from all parts of the Free World the Pan-American Conference received letters of highest praise for the author, and assurance of support for the Ukrainian Freedom Cause.

P. S. Dunant (London), politician and authority on Eastern Europe wrote in a letter to the Pan-American Ukrainian Conference: „The book cast many an interesting side-light on histo-

ry of Ukraine (and Eastern Europe), and also exposes the falsity of much that masquerades under that title"... He finished his letter with the words: „The book will be used to the benefit of the Ukrainian cause”.

P. Hallett, in the Denver, Colorado „The Register” wrote: „No other book circulated by the information bureaus of submerged nationalities has, in my opinion, the present importance of this book”.

From the many favourable remarks about this book from prominent foreigners, we can see its invaluable importance for the Ukrainian cause. For this alone, the author deserves much credit.

Sichynsky is also an authority on Ivan Mazepa and his great era (end of the 17th and beginning of the 18th centuries), and on the great style of Ukrainian or „Kozak” baroque. In this field he wrote *“Ivan Mazepa — the Man and the Maecenas”*, (Philadelphia 1951) in which with great knowledge and love, he portrayed this great Ukrainian leader and part of his manifold activities.

Besides numerous publications and articles on Ukrainian culture and art, monographs of artists and critics, and monumental works on Ukraine, the author wrote much on art education, ethnography, industry and other subjects. When, in 1954, the United Ukrainian Artists and the Ukrainian Literary-Art Club of New York, sponsored the 35-year jubilee of artistic and scientific works of Volodymyr Sichynsky, 50 of his printed works, from 1923 to 1954, were exhibited, but his accomplishments are much greater, as from 1918 to 1954 he wrote about 500 works, which is indeed a gigantic contribution to culture and science.

His works were printed in the Ukrainian, English, German, French, Italian, Spanish, Czech and Polish languages as articles in newspapers or as separate publications. To-day Professor Sichynsky, an acknowledged professor of art, continues his work with determination, consistency and faith in success. He is preparing a new book, *„The British on Ukraine”*, which includes 25 authors,

from the 16th to 19th centuries; there is also the Dictionary of Ukrainian Artists containing 4000 names ready for publication and the monograph, "*Roxolania*", about the creation of the Ukrainian nation and the beginning of the Ukrainian state. This work has not yet had adequate advance publicity. The „*History of Ukrainian Art*”, parts 1 and 2, edited by the Shevchenko Society of Science, is now being published.

The charm and the secret of success of Sichynsky's scientific and art works, lies in the fact that he has his own original style, light, charming and easily accessible to the public at large; his greatness lies in knowing how to present a wholly scientific work in such a manner as to make it popular.

Volodymyr Sichynsky is a unique figure in the Ukrainian cultural background of the last decade. With his many talents, his great assiduity, endurance, great spiritual qualities, and a perception of the responsibility of a Ukrainian outside the boundaries of his native land, he takes advantage of all possibilities of cultural work in those fields, which most convince one of the importance of the Ukrainian nation.

Throughout his long creative life, his love for his Native Country, was always a stimulus for work, and with work he desires to justify his existence on earth and fulfil his assignment.

Виставка праць проф. В. Січинського в Українському Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку в грудні 1954 р. Горішня частина — публікації, долішня частина — графічні праці
Publications and graphics of Volodymyr Sichynsky

**БІБЛІОГРАФІЯ ПРАЦЬ
ВОЛОДИМИРА СІЧИНСЬКОГО**

**РЕЄСТР ДРУКОВАНИХ ПРАЦЬ ВОЛОДИМИРА
СІЧИНСЬКОГО З МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ
1918—1958*)**

1918

1. ГРОМАДСЬКІ БУДИНКИ. „Село,” Кам'янець на Поділлі, ч. 36-37, ст. 17-20.
2. ДЕКОРАЦІЇ ХУДОЖ. БУРЯЧКА (Театр М. Садовського). Рецензія на декорації і постановки. „Життя, Поділля,” Кам'янець 1919,

1920

3. ЖОВТИЙ ТРИКУТНИК (З приводу виставки картин в Берліні весною 1920 р.), „Воля”, Відень, т. III, ч. 12.

1921

4. Рецензія на: ІЛЮСТРАЦІЇ АРТ.-МАЛ. БОКШАЯ, „Русин.” „Воля,” Відень, т. I, ч. 5.
5. ВИСТАВКА СТУДЕНТІВ-АРХІТЕКТІВ У ЛЬВІВСЬКІЙ ПОЛІТЕХНІЦІ (Рецензія). „Воля,” Відень, т. II, ч. 6-7.
6. Рецензія на: ДЕРЕВЛЯНІ ЦЕРКВИ ГАЛИЧИНИ XVI-XVIII в. Рисунок архіт. А. Лушпинського. „Воля”, Відень, т. II, ч. 6—7.
7. ВЕСНЯНА ВИСТАВКА КАРТИН В НАЦІОНАЛЬНОМУ МУЗЕЮ У ЛЬВОВІ (Рецензія), „Українська Трибуна,” Варшава, ч. 17.
8. ВИСТАВКА О. НОВАКІВСЬКОГО. „Українська Трибуна,” Варшава, ч. 29.
9. УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ (Замітка з приводу мистецької виставки робіт галицьких пластунів). „Українська Трибуна,” Варш.,

*) Перша частина цієї монографії друкowana в 1957 р., а ця друга частина — в 1958 р. і тому включає праці В. Січинського до листопада 1958 включно.

28. Рецензія на: Podkarpacka Rus, Serie I. Drevne kosteliky a zvonice. Kresli a vydal R. Hnilka. Kozminova A., Podkarpacka Rus, Pizen 1922. — Pl. Zapletal, Horjanska Rotunda, Olomouc 1922. — Drevne chramy jiohokarpackych Rusinu, «Podk. L'viv, 111
27. З УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦЬКОГО ЖИТТЯ В ПРАСЛ. „Літо,“ Ілюстр.
26. УКРАЇНСЬКА ХАТА В ОКОЛИЦЯХ ЛЬВОВА. Л'вів, ст. 22+8 ст.

1924

25. АРХІТЕКТУРА КРЕХІВСЬКОГО МОНАСТІЯ ПО ЛЕВЕРОВИТУ 1699 р. „ЛНВістник“, Л'вів, кн. VIII-IX і окремо Л'вів, ст. 24.
24. НОВІ ПРАСЛІ З УКРАЇНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ. (З приводу виходу збірника Секуці Мист. Українського Наук. Тов. у Києві). „Нов-Україна,“ Прага, ч. 4.
23. Рецензія на: ПРИКРАСИ РВКОПИСІВ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ XVI-XVII в., вип. 2. „Нова Україна,“ Прага, ч. 3, ст. 186-187.
22. Рецензія на: М. ГОЛЮБЕЦЬ, АРХИПЕНКО. „Нова Україна,“ Прага, ч. 7-8, ст. 320-322.
21. СОВЕТСЬКИЙ МИСТЕЦЬ. „Нова Україна,“ Прага, ч. 7-8, ст. 320-322.

1923

20. Рецензія на: ПРОФ. Б. ЗАК, ПРАФКА И. И. МОЗАЙКОВСЬКОГО, „Солохи,“ Берлін. „Нова Україна,“ Прага, ч. 13-15.
19. ВИСТАВКА ЗЫРОК В. ПЕШАНСЬКОГО У ЛЬВОВІ. „Нова Україна,“ Прага, ч. 13-15.
18. Рецензія на: ПРИКРАСИ РВКОПИСІВ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ XVI-XVII в., „Нова Україна,“ Прага, ч. 8-9.
17. УКРАЇНСЬКА МИСТ. ВИСТАВКА У ЛЬВОВІ. „Нова Україна,“ Л'вів, III.
16. Рецензія на: РУД. ГУЛЬКА, ПОДКАРПАТЦЬКА РУСЬ, сер. I. „ЛНВістник“, Л'вів, III.
15. Рецензія на: С. ТАРАНУШЕНКО, ХАТА. „ЛНВістник“, Л'вів, I.
14. ВЕЛИКОДІНІ КАРТКИ. (Замітка). „Митуса,“ Л'вів, ч. IV. са,“ Л'вів, ч. III.
13. ІСТОРИЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА М. ГОЛЮБЦЯ. „Митуськийкому театрі у Львові,“ „Митуса,“ Л'вів, ч. II (лютий).
12. „ТРОХИ ЗАПИРОКІИ ФРАК“ (Вати з приводу постановок в Українській Темі. „Українська Трибуна,“ Варшава, ч. 43.
11. НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ. „Варшава, ч. 3. Трибуна,“ Варшава, ч. 3.
10. УКРАЇНСЬКІ ВИПИВКИ (З приводу видань альбому українських вишювок „Союз. Баару“ Ір. Іануляка). „Українська

1922

- Rus«, Praha 1923, st. 117-121. — A. J. Stránský, Dřevěné cerkve na Podkarp. Rusi. »Čas«, Praha, 3. ledna 1923. — Dřev. círk. architektura na Karpatech, »Stavit. Listy«, Praha 1923, č. 9-12. — An. Svoboda, Dřevěné lidové stavby v Podk. Rusi, »Turist. průvod. Podkarp. Rusi«, 1923, st. 87-90. — „Нова Україна“, Прага, ч. 1—3, ст. 243-8.
29. АРТИСТ-МАЛЯР МИКОЛА ЯРОШЕНКО. „Заграда,” Львів, ч. 4.
30. Рецензія на: Г. К. ЛУКОМСЬКІЙ, СТАРЬЕ ГОДЫ, Изд. Е. А. Гутнова, Берлін 1923. „ЛНВістник,” кн. III-IV, ст. 350-352.
31. ГРАВЮРИ УКРАЇНСЬКОГО ПЕРВОДРУКУ (До ювілею українського друкарства). „ЛНВістник,” Львів, кн. V, ст. 150-158. (з 2 грав. у тексті).
32. UKRAJINSKA ARCHITEKTURA — L'architecture ukrainienne. Спец. число часопису »Uměni Slovanů — L'Art Slave”, Brno, ч. 4, s. 24.
33. ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІЇ ПЛЯСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРАЗІ (29 жовтня-9 листоп.). „Діло,” Львів, ч. 245.

1925

34. ДЕРЕВ'ЯНІ ДЗВИНИЦІ І ЦЕРКВИ ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ XVI-XIX стол., Львів, ст. 4+LXV табл.+52, 133 рисунків, 4^о.
35. АРХІТЕКТУРА В СТАРОДРУКАХ. Львів, ст. 6+26 табл.+20, 190 рнс. в 4^о.
36. Současna ukrajinská grafika — La Graphique Ukrainienne moderne. Uměni Slovanů — L'Art Slave, Brno, No. 3, 9, 1-24. 19 ill.
37. ПОВСТАННЯ ТА ЕВОЛЮЦІЯ ФОРМ ТРЕХДІЛЬНОГО ЗАЛОЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ XII-XVIII СТОЛ. „Стара Україна,” Львів, ч. VII-X, ст. 127-131, з 15 рнс.
38. КОСТЬ ШИРОЦЬКИЙ (Спомини з нагоди шостих роковин смерті). „Стара Україна,” Львів, ч. VII-X, ст. 157-159.
39. СЛОВАЦЬКЕ ДЕРЕВ'ЯНЕ БУДІВНИЦТВО. (Замітка про виставку в Празі). „Стара Україна,” Львів, ч. VII-X, ст. 162-163.
40. Рецензія на: Г. ЛУКОМСЬКІЙ, КИЕВ, МЮНХЕН 1923. „Ст. Україна,” Л. ч. VII-X.
41. Рецензія на: J. Vydra, Lidové stavitelství na Slovensku, Praha 1925. „Ст. Ук.”, ч. VII—X.
42. Рецензія на: C. Domaniewski i M. Wawrzeniecki, Rozróżnianie stylów w architekturze, Warszawa 1923. „Ст. Україна,” Львів, ч. VII-X.
43. НОВІ ВИДАННЯ ПО УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВУ, 1920-1925 (Бібліограф. показчик). „Стара Україна,” Львів, ч. VII-X, ст. 178-181 .

1926

44. КОНСПЕКТ ІСТОРІЇ ВСЕСВІТНЬОГО МИСТЕЦТВА. Частина I до Ренесансу, Прага 1925-1926, ст. 264, з 53 ілюстр. Літогр.
45. СТИЛІ. Альбом XX табл. з 283 рисун., Прага 1926, 4^о.
46. ЗНАКИ УКРАЇНСЬКИХ ВИДАВНИЦТВ. Каталог знаків українських видавництв XVI-XX стол. на міжнародньому конгресі бібліотекарів і приятелів книги. Прага, ст. 32, 16^о (літограф.).
47. ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ ІСТОРІЇ ВСЕСВІТНЬОГО МИСТЕЦТВА, читаних лект. В. Січинським в Українському Педагогічному Інституті в Празі в рр. 1923-1926. Прага, ст. 38. (Літограф.).
48. АРХІТЕКТУРА СТАРОКНЯЗІВСЬКОЇ ДОБИ X-XIII СТОЛ. Прага, ст. 76 з 78 іл.
49. ВАСИЛЬ КАСІЯН. „Українське мистецтво,” Львів, ч. 1, ст. 1-4.
50. УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ на виставці книжної культури при міжнародньому з'їзді бібліотекарів і приятелів книги в Празі. „Українське мистецтво,” Львів, ч. I, ст. 22-23.
51. Рецензія на: ПАВЛО ПОПОВ, МАТЕРІЯЛИ ДО СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКИХ ГРАВЕРІВ, Київ 1926. „Українське мистецтво”, Львів, ч. 2.
52. УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВА, „Україн. мистецтво,” Львів, ч. 2.
53. Рецензія на: С. ТАРАНУШЕНКО, ПОКРОВСЬКИЙ СОБОР У ХАРКОВІ, Харків 1923. „Українське мистецтво,” Львів, ч. 2, ст. 60.
54. МИКОЛА БУТОВИЧ. „Українське мистецтво,” Львів, ч. 3, ст. 82-88, з іл.
55. Рецензія на: ЛЬВІВ (провідник), Львів 1925. „Україн. мистец.” ч. 3.
56. ДО ПИТАННЯ ПРО АВТОРА ГРАВЮР УКРАЇНСЬКОГО ПЕРВОДРУКУ. „Бібліол. вісті,” Київ, ч. 3, ст. 58-61.
57. ДЕРЕВОРИТНІ ІЛЮСТРАЦІЇ ВАСИЛЯ КАСІЯНА. „Світ,” Львів, ч. 23-24, з 4 іл.

1927 .

58. ЛІТЕРАТУРА З УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА. ЗА 1926 р. „Книголюб,” Прага 1927, ч. 1-2.
59. L'Art de la gravure et du livre en Ukraine. „Le Musée du Livre”, Bruxelles, № 7.
60. УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЕВ'ЯНЕ БУДІВНИЦТВО І МЕТОДИ ЙОГО ДОСЛІДЖЕННЯ
Les bâtiments ukrainiens en bois et les méthodes de leur étude.
(Реферат на I Всеславянському з'їзді географів і етнографів у Празі 1924). Sborník I Sjezdu slovanských geografů a etnografů v Praze 1924, Praha 1926, s. 361-366.
61. БОЯКІВСЬКИЙ ТИП ДЕРЕВ'ЯНИХ ЦЕРКОВ НА КАРПАТАХ.

- Записки Наук. Тов. Шевченка, т. CXLIV-CXLV, Львів 1926, ст. 157-170 і окремо: Бойківське будівництво, Львів 1927, ст. 32
62. КАТЕДРА ІСТОРІЇ МИСТЕЦТВА В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ІНСТИТУТІ. (Звіт за рр. 1923-1927). Прага 1927, ст. 32
63. La maison étrusque et l'„osedok” houtsoule, Етрусський дім і гуцульський „оседок.” Реферат на II з'їзді славянських географів і етнографів в 1927 р.
Gamiętnik II Zjazdu Słowiańskich geografów i etnografów w Polsce w r. 1927. T. II. Kraków 1930. s. 210-212.
64. КНИЖНА ГРАФІКА Р. ЛІСОВСЬКОГО. „Бібл. вісті,” Київ, ч. 2.
65. Ukrainische Veröffentlichungen über plastische Kunst in den letzten zehn Jahren (1917-1927). „Zeitschrift über slavische Philologie”, Berlin, V. IV, N. 1-2, S. 201-202.
66. ВИДАННЯ З УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗА 10 РОКІВ (1917-1927). „Бібліологічні Вісті,” Київ, ч. 2.
67. КНИЖНА ГРАФІКА ПАВЛА КОВЖУНА. „Бібл. Вісті,” Київ, ч. 2.
68. ГРАФІЧНІ ЧАСОПИСИ В ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ. „Бібліол. Вісті,” Київ, ч. 4.

1928

69. БУДІВНИЦТВО МІСТА ПОТИЛИЧА. Записки Наук. Тов. ім. Шевченка, т. CXLVII, Львів 1927, ст. 103-130+XII табл. ілюстр. і окремо, Львів 1928, ст. 44, з 24 ілюстр.
70. КОНСПЕКТ ІСТОРІЇ ВСЕСВІТНЬОГО МИСТЕЦТВА. Частина перша до Ренесансу. Друге виправлене і доповнене видання. З альбомом „Стилї” (XX табл. з 283 рис.). Прага 1928, ст. 356, з 374 рис. і 6 мап.
71. БРАМА В МІЛЕТІ І ФАСАДА КАТЕДРИ У ВОЛОДИМИРІ ВОЛИНСЬКОМУ. „Україна,” Київ, кн. 3, ст. 24-26+2 табл. з 3 ілюстр.
72. Holzkirchen in Bojkenlande in der Karpathen. „Wasmuths Monatshefte für Baukunst”, Berlin, N. 10, P. 444-445, 5 ill.
73. МІЖНАРОДНЯ ВИСТАВКА МИСТЕЦЬКОГО ВИХОВАННЯ В ПРАЗІ. „Мист.-Техн. ВИЩ,” Київ, ч. 1, ст. 63.
74. УКРАЇНСЬКЕ ПЛАСТИЧНЕ МИСТЕЦТВО (Бібліографічний огляд за 1927 р.). „Україна,” Київ, ч. 6, ст. 128-134.
75. La genèse et l'évolution des formes des tours et des clochers de bois en Ukraine. Congrès International des arts populaires. Résumés, Paris, p. 49-50.

1929

76. ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНІЙ КОНГРЕС НАРОДНЬОГО МИСТЕЦТВА В ПРАЗІ. „Україна,” Київ, ч. 1-2, кн. 32, ст. 177-180.

77. Рецензія на: І. СВЕНЩЬКИЙ, В. ПЕЩАНСЬКИЙ, ДРАГАН, СКИТ МАНЯВСЬКИЙ І БОГОРОДЧАНСЬКИЙ ІКОНОСТАС, Львів. „Україна,” Київ, кн. 32, ч. 1-2, ст. 100-101.
78. Рецензія на: Д. ЩЕРБАКІВСЬКИЙ, УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО, т. II, Прага. „Україна”, Київ, кн. 33, ст. 144-146.
79. СУТКІВСЬКА ТВЕРДИНЯ. Записки Наук. тов. ім. Шевченка, т. СЛ, Львів, ст. 143-180 і окремо: Львів, ст. 34+2+8 табл. з 27 ілюстраціями.
80. ФРЕСКИ ЗОНІ ЗАРИЦЬКОЇ, „Нові Шляхи,” Львів, ч. 2, з 3 ілюстр.
81. Рецензія на: „МИСТЕЦЬКО-ТЕХН. ВИШ,” Київ 1928, ч. 1. „Нові шляхи,” ч. 2.
82. Die Zeitgenössische ukrainische Buchgraphik. „Gutenberg – Jahrbuch”, ст. 249-264, з 4 ілюс. і окремо, Майнц, ст. 16.
83. МІЖНАРОДНЯ ВИСТАВКА НОВІТНЬОЇ АРХІТЕКТУРИ В ПРАЗІ. „Нові Шляхи,” ч. 4.
84. Рецензія на: Ф. ЕРНСТ, КИЇВСЬКА АХІТЕКТУРА XVII СТОЛ. І МАЗЕПИН БУДИНОК В ЧЕРНИГОВІ. „Україна,” Київ, кн. 34.
85. Рецензія на: КСИЛО-ГРАВЮРИ ЧЕРНІГІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МУЗЕЮ, Чернігів 1925 і КСИЛО-ГРАФІЧНІ ДОШКИ ЛАВРСЬКОГО МУЗЕЮ, Київ 1927. „Україна”, Київ, кн. 34, ст. 142-144.
86. Mladí ukrajinští grafici. Vasyľ Kasjan a Mykola Butovuč. »Hollar« Sborník grafické práce, Roč. V, sv. 4, Praha 1928, s. 157-166, 8 III.
87. РОТОНДИ НА УКРАЇНІ. Наук. збірник за 1929 р. Істор. сек. Української Акад. Наук, Київ, т. XXXII, ст. 62-91 і окремо: Київ 1929, ст. 32, з 15 ілюстр.
88. НОВІША ЛІТЕРАТУРА ПРО С. ВАСИЛЬКІВСЬКОГО. „Нові Шляхи,” ч. 5.
89. ПАМ'ЯТНИК ОСТРОЗЬКИХ НА МАКОВИЦІ. „Нові Шляхи,” ч. 6.
90. Рецензія на: ВИШИВКИ НИЗЬЮ, КАМ'ЯНЕЦЬ-ПОД. 1929. „Нові Шляхи,” ч. 5.
91. ЗГУКОВИЙ КІНО-ФІЛЬМ. „Нові Шляхи,” ч. 7, ст. 161-171.
92. ПЕРШИЙ З'ЇЗД СЛОВ. ФІЛОЛОГІВ У ПРАЗІ. „Нові Шляхи”, ч. 7.
93. Рецензія на: ГЕОРГІЙ НАРБУТ. Посмертна виставка творів. „Нові Шляхи,” ч. 8.
94. УКРАЇНСЬКЕ ПЛАСТИЧНЕ МИСТЕЦТВО (Бібліографічний огляд за 1928 р.). „Україна”, Київ, кн. 36, ст. 135-143.

1930

95. ЕТРУСЬКИЙ ДІМ І ГУЦУЛЬСЬКИЙ „ОСЕДОК.” Праці Українського Висок. Педаг. Інституту. Наук. збірник, т. I, Прага 1929, ст. 370-381, з ілюстр. і окремо: Прага 1930, ст. 16.
96. Рецензія на: СТАРА ОДЕСА, Одеса 1927. „Україна,” Київ, кн. 38.

97. ЕКСЛІБРИС МІСТА БАРДІЄВА З XVI стол. „Бібл. Вісті,” К., ч. 1.
 98. НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ГРАВЕРСТВА. „Нові Шляхи,” ч. 5, 11-12.
 99. ЕТРУСЬКИЙ ДІМ І ГУЦУЛЬСЬКИЙ „ОСЕДОК.”
 Pamiętnik II Zjazdu Słowiańskich geografów i etnografów w Polsce w r. 1927, T. II Kraków 1930. s. 210-212.

1931

100. Ouvrages ukrainiens sur l'art byzantin parus pendant la période de 1917 à 1930. „Byzantinoslavica”, Praha, t. III, sv. 1.
 101. МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА „СКИФЫ” В ПРАЗІ, „Діло”, Львів, ч. 142.
 102. Zpráva doc. V. Sičynského o užití studijní podpory Sboru pro výzkum Slovenska a Podkarpatské Rusi, vydané pro bádaní lidového dřevěného stavitelství ve východním Slovensku. »Ročenka Slovanského Ústavu« za r. 1930, sv. III, Praha, s. 126-127.
 103. Рецензія на: Josef Řeřicha, Dřevěné kostelíky v Karpatech, Praha 1931. „Україн. інженер,” Подєбради, ч. 2, ст. 72.
 104. M. Walicki, Cerkiew św. Borysa i Gleba na Kołozu, „Studja do dziejów sztuki w Polsce”, Warszawa 1929, T. I.
 J. Raczynski i M. Walicki, Z wycieczki naukowej (Włodzimierz Wol. i Zimno), „Przegląd historii sztuki”, Kraków 1929, T. 1-2.
 „Україн. інжен.” Подєбради, ч. 2, ст. 72.
 105. ПЛІАСТИЧНЕ МИСТЕЦТВО. Гасла Української Загальної Енциклопедії, Львів-Коломия. Від літ. Г до кінця абетки.
 106. УКРАЇНА В НОВІТНІЙ АРХІТЕКТУРНІЙ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ. „Час,” Львів, ч. 90.
 107. La genèse et l'évolution des formes des tours et des clochers de bois en Ukraine. Art Populaire (Actes et Mémoires du Congrès International des Arts Populaires à Prague, 1928), Paris, p. 186.

1932

108. НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ГРАВЕРСТВА. Дереворити київо-львівської школи початку і середини XVII стол. „Нові шляхи”, Львів 1932, ч. 1, ст. 102-104; ч. 4, ст. 60-68.
 109. ШЕВЧЕНКО-ГРАВЕР. „Український інженер,” Подєбради, ч. 3.
 110. Рецензія на: Wasmuths Lexikon der Baukunst, Berlin 1929-1931 „Україн. інженер,” Подєбради, ч. 3, ст. 84-85.
 111. АРХІТЕКТУРА МІСТА БРАДІЄВА. Записки Наук. тов. ім. Шевченка, т. СІІ, Львів, 1931, ст. 57-97+12 стор. з 26 ілюстр. і окремо, Львів, ст. 4+40+12.
 112. Ukraińscy artyści-graficy we Lwowie. „Grafika”, Warszawa, № 1, s. 17-29, 41 III.

113. „БЛИЖІЙ” МАКОВИЦЬКИЙ ЗАМОК „Слово нар.” Пряшів, ч. 6-7.
 114. ЛЕО ТАРАСЕВИЧ, „Мистецтво,” Львів, ч. 1, ст. 11-14, з 4 ілюстр.
 115. Ant. Václavík, Luhačovské zálesí, Luhačovice 1930.
 „Мистецтво”, Львів, ч. 1.
 116. СТАРІ НАДПИСИ В ЦЕРКВАХ МАКОВИЦІ (свідки нашої народ-
 ньої мови з XVII-XVIII стол.). „Слово народа”, Пряшів, ч. 9, ст. 6-7.
 117. ПЕРЕДМОВА РУКОПИСНОГО ЄВАНГЕЛІЯ КІНЦЯ XVI СТОЛ. з
 Маковиці на Закарпатті. Записки НТШ, т. CLI, Львів 1931.
 118. МУЗЕЇ МИСТЕЦТВА ПРИ БОГОСЛОВСЬКІЙ АКАДЕМІЇ У
 ЛЬВОВІ. „Діло,” Львів, ч. 238.
 119. Dr. W. Walicki, Średniowieczne cerkwie Włodzimierza, Rocznik
 Wołyński, Równe, 1931.
 120. МИХАЙЛО АНДРІЄНКО-НЕЧИТАЙЛО. „Мистецтво,” Львів, ч. II.
 121. МИСТЕЦЬКА ЛІТЕРАТУРА ЗА РОКИ 1929-1931. „Мистецтво,”
 Львів, ч. II-III.
 122. Рецензія на: ЕКСЛІБРИС, збір. АНУМ, „Мистецтво,” Львів 1932, II.
 123. ВЕЖА І ДІМ КОРНЯКТА У ЛЬВОВІ, Львів, ст. 20+VI табл., 29 іл.

1933

124. КАМ'ЯНЕЦЬ ПОДІЛЬСЬКИЙ, „Життя і знання”, Львів, ч. 3 (66),
 2 ілюстр.
 125. БАРДІВ. „Життя і знання,” Львів, ч. 4 (67), з 4 ілюстр.
 126. Рецензії на: В. ГАГЕНМЕЙСТЕР, НАСТІННІ ПАПЕРОВІ ПРИКАСИ
 КАМ'ЯНЕЧЧИНИ, Кам'янець Под. 1930. „Мистецтво,” Львів, IV.
 127. Рецензія на: В. БАЗИЛЕВИЧ, РОБОТИ НАД ОБСЛІДУВАННЯМ
 МОЗАЙК КИЇВ. СОФІЇ, „Хроніка археол. та мист.,” Київ 1931. „Мис-
 тецтво,” Львів, ч. IV.
 128. Der Kupferstecher Alexander Antonij Tarasewytsch. „Gutenberg Jahr-
 buch” Mainz, s. 164-8.
 129. ПОЛТАВА. „Життя і знання,” Львів, ч. 7-8, з 3 ілюстр.
 130. ПОТИЛИЧ. „Життя і знання,” Львів, ч. 10, ст. 277-280, з 4 іл.
 131. Architektura miasta Chełma w rycinach z 1780 roku. „Biuletyn
 Naukowy”, Warszawa, No. 4. s. 196 - 198. il. 4.
 132. ПОДОРОЖНА КНИЖКА 1687 Р. ПРО УКРАЇНУ. „Календар для
 всіх” на 1934 р., Львів, ст. 59-60, з 5 ілюстр. Передрук в „Народня
 воля,” Скрантон Па., 1934, ч. 25.
 133. ГРАВЕР ОЛЕКСАНДЕР ТАРАСЕВИЧ. (Мистецька діяльність у рр.
 1672-1720). Праці Українського Вис. Педагог. Інституту в Празі.
 Науковий збірник, т. II, Прага, ст. 335-356, з 11 ілюстр. і окремо,
 Прага 1934, ст. 24, з 11 ілюстр.
 134. ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА, „Нова хата,” Львів, ч. 11, з 3 ілюстр.

1934

135. КРЕХІВ. „Життя і знання”, Львів, ч. 3, ст. 84-87, з 5 ілюстр.
Передрук „Америка”, Філадельфія Па., 1934, ч. 40-42.
136. М. АНДРІЄНКО (монографія). АНУМ, Львів 1934, мал. 4^о. ст. 18+19 табл. з 19 ілюс.+1 табл. кольор. репрод.-портрет мистця.
137. ЗА МИСТЕЦЬКУ КУЛЬТУРУ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГИ. (З приводу аякети „20 найгарніших українських книг”). „На зустріч”, Львів, ч. 9.
138. ЧЕРНІГІВ. „Життя і знання”, Львів, ч. 5, ст. 132-134, з 2 іл.
139. МИСТЕЦТВО. „Українська Загальна Енциклопедія,” т. III, гасло „Україна.” Львів-Станіславів-Коломия, т. III, ст. 436-466, 473-482: Архітектура мурована, ст. 436-443. Архітектура дерев'яна, ст. 443-449. Різьба, ст. 449-452. Малярство, ст. 452-456. Графіка-Граверство, ст. 456-460. Ужиткове (виробниче) мистецтво (мист. промисловість). Металеві вироби, ст. 460-463. Ткацтво, ст. 463-466. Кераміка, ст. 473-476. Шкляні вироби, ст. 479-480. Вироби з паперу, ст 480-482. В тексті 72 рисун., 10 табл. ілюстр.
140. АРХІТЕКТУРА КАТЕДРИ СВ. ЮРА У ЛЬВОВІ. Львів, ст. 106+32 стор. з 44 ілюстр. Табл. кольор. краєвиду О. Новаківського.
141. ПЕРЕМИШЛЬ. „Життя і знання”, Львів, ч. 10, ст. 276-278, з 3 іл.
142. ОЛЕКСА НОВАКІВСЬКИЙ, „На зустріч,” Львів, ч. 19, з 4 ілюстр.
143. ЖІНКА Й УКРАЇНСЬКЕ НАРОДЄ МИСТЕЦТВО. „Жіночий світ,” Пітсбург 1933, ч. 5-7.
144. МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА В УЖГОРОДІ, „Діло,” Львів, 7.XII.
145. ТВОРИ З ДЕРЕВА. „Нова хата,” Львів, ч. 12 а, з 1 ілюстр.
146. *Výstava ukrajinského výtvarného umění v Praze.* »Slovanská Revue«, Praha, XI-XII, s. 16.
147. КЕРАМІКА. З істрії українського промислового мистецтва. „Промислово-торговельний вістник,” Варшава, ч. 8-9, ст. 1-5, з 3 іл.

1935

148. ХАТНЕ БУДІВНИЦТВО. Гуцульський оседок. Бойківщина і Лемківщина. Галицька рівнина і Поділля. Центральна Україна. „Нова хата,” Львів, чч. 1-4.
149. СУТКІВЦІ. „Життя і знання,” Львів, ч. 2, з 3 ілюстр.
150. УКРАЇНСЬКА ГРАФІКА ЗАКОРДОНОМ. „Діло,” Львів, ч. 54
Передрук „Мистецтво,” Львів, ч. 1.
151. НЕ СВОЇМИ СИЛАМИ. (З нагоди виставки російського мистецтва в Празі). „Діло,” Львів, ч. 89.
152. ХРИСТИНОПІЛЬ. „Життя і знання,” Львів, ч. 5, з 3 ілюстр.
153. ДЗВІНИЦІ. Дерев'яні церкви. Дерев'яні прикраси. Міське будівництво. Народня мебля. Хрести. Церковна різьба. Селянське виробництво. „Нова хата,” Львів, чч. 9-24.

154. РУЙНУЮТЬ КИЇВ! З приводу звістки про руйнування Михайлівського собору. „Діло,” Львів, ч. 111.
155. УКРАЇНЬСЬКА НЕБЕЗПЕКА В МИСТЕЦТВІ. „Діло,” Львів, ч. 134.
156. ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ У ХАРКОВІ. Від кого вийшла ідея пам'ятника? „Діло,” Львів, ч. 154.
157. ХТО ПОШИРЮЄ БАЛАМУТСТВО І В ЯКІЙ ЦІЛІ? З приводу пам'ятника Шевченкові у Харкові. „Діло,” Львів, ч. 184.
158. ЗА ПРАКТИЧНЕ ВИХОВАННЯ. „Діло,” Львів, ч. 186.
159. ПРЯШІВ. „Життя і знання,” Львів, ч. 9.
160. БАТАЛІСТИКА В УКРАЇНСЬКОМУ ГРАВЕРСТВІ. „Літопис Черв. Калини,” Львів, ч. 10.
161. УКРАЇНЬСЬКА КУЛЬТУРА І МОСКВА”. „Календар для всіх”, Львів.
162. ГОРЯНСЬКА РОТОНДА. „Український тиждень,” Прага, ч. 31-32.
163. НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО Й МОДЕРНА МИСТЕЦЬКА ТВОРЧИСТЬ. „Діло,” Львів, ч. 284.
164. ПАМ'ЯТНИК ОСТРОЗЬКИХ НА ПРЯШІВЩИНІ, „Український тиждень,” Прага, ч. 37.
165. МОДЕРНІ МЕБЛІ. „Нова хата,” Львів, ч. 19, з 3 ілюстр.
166. ХОТИН. „Життя і знання,” Львів, ч. 11, з 3 ілюстр.
167. НОВОСЕЛИЦЯ НАД САМАРОЮ-ЗАПОРІЖСЬКЕ МІСТО. „Літопис Черв. Калини,” ч. 11.
168. ЛІТЕРАТУРА З УКРАЇНСЬКОГО ПЛЯСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЗА РОКИ 1932-1934. „Наша культура,” Варшава, ч. 5, ст. 284-295.
169. УКРАЇНЬСЬКА АРХІТЕКТУРА. „Українська культура,” збірник лекцій. Курси українознавства при Українській Господ. Академії в Подєбрадах, Подєбради 1934-1935. Лекція 15-18, ст. 159-169, 170-182, з VI табл. рис. Друге видання Регенебург 1947. Цикльостиль

1936

170. УКРАЇНЬСЬКА КЕРАМІКА І ШКЛО. „Нова хата,” Львів, чч. 1, 3, 6-8, 10, 13-16, 20-22.
171. Památník knížat Osrožských u Bardějova. »Památky archeologické«, Praha 1933, s. 1-4, s. 59-62, 1 III.
172. ЩО ТАКЕ СТИЛІ В МИСТЕЦТВІ. Дещо про стилі грецький, римський, азійських народів, візантійський і магометанський стилі. „Життя і знання,” чч. 2, 4, 6-10.
173. ДЕРЕВОРИТИ МИКОЛИ БУТОВИЧА. „Мистецтво,” ч. I, з 5 іл.
174. МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ (1866-1934). „Мистецтво,” Львів, ч. I.
175. Der Kupferstecher Gregor Levitzskyj. „Gutenberg-Jahrbuch”, Mainz, і окремо, Майнц, ст. 8.
176. Srubové budovy zemí slovanských s hlediska historicko-uměleckého. Teyssler-Kotyška, Technický slovník naučný. Ilustrovaná encyklopedie věd technických. T. XII. Praha

1936. — Prof. Ing. Jaroslav Fidler — Arch. Ph. Dr. Vladimír Sičynský, Srubová stěna a srubové budovy, Praha, s. 10, 15 ill.

177. ФРАНЦУЗЬКИЙ ТАРАС БУЛЬБА, „Новий час,” Львів, ч. 96.
178. T. Mańkowski, Lwowskie kościoły barokowe. Записки ЧСВВ, Жовква, т. VI, ст. 359-362.
179. ЗАМКОВА ЦЕРКВА СВ. МИКОЛАЯ У ЛЬВОВІ. „Богословія,” Львів, т. XIV, кн. I і окремо: Львів, ст. 36+X табл. з 18 ілюстр.
180. ДАНСЬКИЙ ПОСОЛ ПРО КОЗАЦЬКУ УКРАЇНУ І МОСКОВЩИНУ „Літопис Черв. Калини,” Львів, ч. 7-8, ст. 7-10 і ч. 9, ст. 9-13.
181. ЦІННИЙ ДАР ДЛЯ НУКОВ. ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА. (Альбом ориг. дереворитів П. Рержіхи). „Назустріч”, Львів, ч. 14.
182. ГРИГОРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ, український гравер середини XVIII стол. „Наша Культура,” Варшава, ч. 8-9, ст. 600-610; ч. 10, ст. 695-699; 1937, ч. 1, ст. 18-28 і окремо: Львів 1936, ст. 30, з 5 ілюстр.
183. „СТОЛПИ” КНЯЖОЇ УКРАЇНИ. „Історичний календар-альманах Червоної Калини,” на 1937 р., Львів, ст. 20-28, з 5 ілюстр.
184. УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЕВ'ЯНЕ БУДІВНИЦТВО І РІЗЬБА—
Ukrainian wooden architecture and carvings.
Львів, вел. 4^о, ст. 32+12 табл. з 23 фото, в тексті 43 рис.
185. ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОЇ СУДІЇ ПЛЯСТИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРАЗІ. „Діло,” Львів, ч. 250.
186. НАШЕ НАРОДНЕ БУДІВНИЦТВО. За свій народний стиль в будівництві. Календар „Просвіти”, Ужгород 1937, ст. 63-68, з 5 ілюстр. і окремо: Ужгород 1937, ст. 8. Передрук в „Дніпро,” Філадельфія, Па. 1938, № 13.

1937

187. РОГАТИН. „Життя і знання”, ч. 1, з 5 ілюстр.
188. НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ. „Кооперативна Республіка,” Львів, додатки чч. 1-12; 1938, ч. 1 і окремо: Львів, ст. 112, з 13 ілюстр.
189. ВИДАННЯ МИСТЕЦЬКО-ПРОМИСЛОВОЇ ШКОЛИ В КАМ'ЯНЦІ. „Українська книга,” Львів ч. 1, ст. 20-23.
190. НОВІ ЗНАХОДИ СТАРИХ МАП УКРАЇНИ XVII-XVIII СТОЛІТТЯ. Die neugefundenen altertümlichen Karten der Ukraine aus den XVII—XVIII Jh. Праці географічної комісії Наук. тов. ім. Шевченка, Львів 1935, ст. 119-128, з 5 ілюстр. на 3 табл.
191. ВИСТАВА МАРІЇ ДОЛЬНИЦЬКОЇ В ПРАЗІ. „Діло,” Львів, ч. 12.
192. АРХІТЕКТУРА ЛАВРОВА. „Записки ЧСВВ,” т. V, в. 1-4, Львів 1932-1941, ст. 193-224 і окремо: Львів 1936, ст. 32, з 21 ілюстр.
193. УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ КЕРАМІКА. Подільське гончарство. Гончарство в околиці Карпат. Гончарство Лівобережжя. Гончарство

- на Чернігівщині. Сучасна керамічна промисловість. Українське скло. „Нова хата,” Львів, чч. 2-4, 7-8, 11, 15-16, 18; 1938, ч. 1, 4.
194. УРЯДЖЕННЯ ХАТИ. „Кооперативна родина,” Львів, ч. 1-2.
195. ЕТНОГРАФІЧНА ВИСТАВА СЛОВ'ЯНСЬКИХ НАРОДІВ У ПРАЗІ, „Діло,” Львів, ч. 123.
196. ВСТУП ДО УКРАЇНСЬКОГО КРАЄЗНАВСТВА. Прага, ст. 128, з 15 ілюстр. і II табл. кольор. мап (літограф).
197. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗНАК І ПРАПОР. Календар „Черв. Калини” на 1938 р., Львів, ст. 9-14, з 2 табл. ілюстр.
198. УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО В СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОГО ВИХОВАННЯ. „Рідна школа,” р. VI, ч. 20-21 і в збірнику: Перший Український Педагогічний конгрес 1935. Львів 1938, ст. 134-142.
199. ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПАРОПЛАВ. „Літопис Чер. Кал.,” ч. 12.
200. ШЕВЧЕНКО-ГРАВЕР. Тарас Шевченко, Твори т. XII: Пластична творчість Т. Шевченка, Варшава, ст. 369-404, з 20 ілюстр. і окремо: Тарас Шевченко, Львів, 1938 ст. 40.
201. УКРАЇНСЬКІ ВИДАВНИЧІ ЗНАКИ. Наук. збірник в 30 річн. наук. праці проф. І. Огієнка, Варшава, ст. 135-153, з 4 табл. ілюстр. і окремо: Друкарські і видавничі знаки XVI-XX стол., Львів, 1938, ст. 22, з 4 табл. ілюстр.
202. Věž. Teyssler-Kotyška, Technický slovník naučný, Praha, d. XIII, z. 463-464, s. 702-704.
203. ЦЕРКВА (СВ. ДУХА) ГР.-КАТОЛ. ДУХОВНОЇ СЕМИНАРІЇ У ЛЬВОВІ. Праці Гр.-Катол. богословської академії у Львові, т. III, Львів 1936-1939 ст. 13-21, з IV табл. ілюстр.

. 1938

204. ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ. Вибір з описів подорожей по Україні та інших писань чужинців про Україну за десять століть, Львів, ст. 212+12, з 25 ілюстр.
205. МИХАЙЛО ОБІДНИЙ (1889-1938). „Назустріч,” Львів, ч. 5.
206. ДЕРЕВ'ЯНА ЦЕРКВА В ТРОЧАНАХ. Наук. Збірник Т-ва „Просвіта” в Ужгороді, річн. XIII-XIV, ст. 150-159 і окремо: Ужгород, ст. 12, з 7 ілюстр.
207. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ГРАВЕРСТВА XVI-XVIII СТОЛ. Записки ЧСВВ, Львів-Жовква, 1936-1939, ст. 481-537+XLIV табл. з ілюстр. і окремо, Львів 1937, ст. 4+72+44, з 73 ілюстр.
208. В СПРАВІ ІВАНА ФЕДОРОВИЧА. З приводу двох видань у Ленінграді і Львові. „Українська книга,” Львів, ч. V, ст. 96-99.
209. ЯКУ БУДОВУ ЗНАЙДЕНО В КРИЛОСІ. „Наша Батьківщина,” Львів, ч. 7-8, ст. 171-173.
210. Mostra dell' Arte grafica Ucraina. Вступ до каталогу Виставки Ук-

- раїнської Графіки. Рим, ст. 5-11. Передрук у „Meridiano di Roma”, Roma. VII. ст. 5-11.
211. ГРАВЮРИ НА ЧЕСТЬ МАЗЕПИ І ГРАВІРОВАНІ ПОРТРЕТИ ГЕТЬМАНА. Мазепа, Праці Українського Наук. Інституту, т. XLVI, Варшава, т. I, ст. 134-161.
212. ЗБОРІВ НА ПРЯШІВЩИНІ. „Життя і знання,” Львів, ч. 12.

1939

213. ХЕРСОНЕС-КОРСУНЬ. „Життя і знання,” Львів, ч. 2, з 5 іл.
214. МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ. „Сьогодні і минуле,” Львів, ч. 1, ст. 47-54.
215. УКРАЇНСЬКІ МИСТЦІ У МОСКОВСЬКИХ ШТАТАХ. „Сьогодні і мин.,” ч. 2.
216. СЛІДАМИ МАЗЕПИ В ГАЛИЧИНІ. (Новознайдене свідство). Мазепа, збірник, т. II, Варшава, ст. 93-96, з 2 ілюстр.
217. Ukrajinské církevní malířství. »Salon«, Praha, R. XVIII, С. 4.
218. Dřevěné stavitelství na »Makovici« (Východní Slovensko). Národopisný věstník československý, Praha 1937-1939, R. XXIX, с. 1-2. ст. 7-54, з 44 ілюстр. і окремо: Прага, ст. 48, з 44 іл.
219. ЗБОРІВ. Прага 1939, ст. 24, з 6 ілюстр.
220. БАРДІВ. Прага, ст. 28, з 6 ілюстр.

1940

221. Byzantské stavitelství. Teyssler-Kotyška, Technický slovník naučný, Praha. Doplnky, d. I, st. 274-276, : 11 ill.
222. ОРНАМЕНТИ В ІСТОРИЧНИХ СТИЛЯХ. Альбом VI таб. з 57 рисун. (Перший український друк світлодруком-офсетом).
223. Die Anfänge der ukrainischen Gravierkunst im XV. und XVI. Jahrhundert. „Gutenberg Jahrbuch”, Mainz, ст. 238-247 і окремо, Майнц, ст. 12.
224. Dřevěné stavby v Karpatské oblasti. Praha 1940, st. 216, 140 ill. + 16 dřevorytu J. Řežichy.
225. Monumenta Architecturae Ucrainae. Альбом 64 табл. з 300 рис. Прага, ст. 8+64 табл., 4°. Окремі видання в україн. і нім. мовах.

1941

226. Jihoslovanské stavitelství. Bulharsko a Juhoslavijska (král. Srbů, Chorvatů a Slovinců). Teyssler-Kotyška, Technický slovník naučný. Dodatky, d. 1, Praha, s. 990-992, III. 6.
227. МІСТО ХОЛМ. Краків 1941, ст. 24, з 11 ілюстр.
228. ЗРУЙНОВАНІ УКРАЇНСЬКІ ПАМ'ЯТКИ АРХІТЕКТУРИ В КИЄВІ ЗА МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ВЛАДИ. „Український Вісник,” Берлін, 5. X, ч. 30.

229. „DIARIUM” ІОГАНА КОРБА ПРО МОСКОВЩИНУ Й УКРАЇНУ ДОБИ ГЕТЬМ. МАЗЕПИ. „Український Вісник,” Берлін, ч. 32-33.
230. Papierfabriken in der Ukraine im XVI.—XVIII. Jahrhundert. „Gutenberg Jahrbuch”, Mainz, ст. 23-29, і окремо: Майнц, ст. 8, з 6 ілюстр.
231. ІВАН ТРУШ (некролог). „Україн. Вісник,” Берлін, ч. 33.
232. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗНАК І ПРАПОР УКРАЇНИ. Енциклопедія Українознавства, Краків, зош. 1.
233. ІВАН ПАДАЛКА. „Україн. Вісник,” Берлін, ч. 37.
234. Статті про УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЕВ'ЯНЕ БУДІВНИЦТВО та ін. передруки в „Ukrainian Life”, N.Y. 1940-1942.

1942

235. ЗНИЩЕНІ ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. „Наші Дні,” Львів, ч. 4.
236. Рецензія на: Б. ГАЛІТ, Домашній промисл, Краків 1940. „Наші Дні,” Львів ч. 6.
237. ЯРОСЛАВ СТЕШЕНКО (некролог). „Наші Дні,” Львів ч. 6.
238. ЗАВДАННЯ МИСТЕЦЬКОГО ВИХОВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ. „Напрямні, система, програми української національної школи,” (збірка еляборатів). Прага 1941, ст 25-32.
239. ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ. Вибір з описів подорожей по Україні та інших писань чужинців про Україну за десять століть. Друге виправлене і значно доповнене видання. Прага, ст. 224+XVI табл. з 28 ілюстр.
240. ПОХОДЖЕННЯ ТРИЗУБА. „Український Вісник,” Берлін, ч. 11.
241. НАЗВА УКРАЇНИ. Курси українознавства. Культурно-освіт. референтура Гол. Упр. УНО в Берліні, ст. 5 (цикл.).
242. МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ. „Український Вісник,” Берлін, ч. 9.
243. МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА 4-ОХ У ЛЬВОВІ. „Український Вісник,” Берлін, ч. 9.
244. ЗА НАЦІОНАЛЬНУ МИСТЕЦЬКУ КУЛЬТУРУ. (25-річчя Київської Академії Мистецтва). „Наші Дні,” Львів, ч. 13.
245. J. Krátký, Podkarpatská Rus. Praha, Stát. naklad. Передмова.
246. ЧУЖИНЦІ ПРО ПОДІЛЛЯ. „Подоланні,” Кам'янець, чч. 95-96, з 22 і 26 листопада.
247. Ukrainische Volkskunst. „Deutsche Monatshefte”, Leipzig, H. 3-5, S. 104-118, 28 il.
248. МАЛЯРСТВО СТАРОКНЯЗІВСЬКОЇ ДОБИ. Передрук з Конспекту історії всесвіт. мистецтва, т. I. Збірник лекцій про образотворче і прикладне мистецтво, Львів, ч. 1 (циклостиль).

1943

249. МИКОЛА ПИМОНЕНКО. „Український Вісник,” Берлін, ч. 2.
250. УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО. (Короткий історичний нарис). „Український Вісник,” Берлін, ч. 5, 3 іл.
251. УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО. „Український Вісник,” Берлін, чч. 6-7.
252. ГРИГОРІЙ СЕРЕБРЕНИЦЬКИЙ (з нагоди 200-річч. народ. мистця). „Український Вісник,” Берлін, ч. 7.
253. ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ. „Український Вісник,” Берлін, ч. 8.
254. УКРАЇНСЬКА СУЧАСНА ГРАФІКА. „Український Вісник,” Берлін, ч. 9.
255. КОСТЬ ТРУТОВСЬКИЙ. „Український Вісник,” Берлін, ч. 12.
256. УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО. Збірник лекцій про образотворче і приклад. мист., Львів, ч. 4.
257. ДЕРЕВ'ЯНЕ БУДІВНИЦТВО. Збірник лек. про образот. і прикл. мист., Львів, ч. 5.
258. ОЛЕНА КУЛЬЧИЦЬКА. „Український Вісник,” Берлін, ч. 13.
259. Ukrainische Graveure in Moskau 17. und 18. Jahrhundert. „Gutenberg-Jahrbuch”, Mainz 1942-1943, S. 243-261.
260. УКРАЇНСЬКЕ УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО. Кераміка. Порцеляна. Металеві вироби. Ткацтво. Вишивки. Вироби з паперу. Писанки. Альбом 47 табл. з 500 рисун. Прага, ст. 8+47 табл. 4^о, з того 27 кольорових. То саме з німецьким текстом: Ukrainische Angewandte Kunst. Ceramic. Porzellan. Metallzeugnisse. Weberei. Aushöhereien. Papierzeugnisse. Bemalte Eier. Album mit 47 Tafeln und 500 Zeichnungen.
261. ГРАВЮРИ ВИДАНЬ ФЮЛЯ. „Українська книга”, Краків, ч. V
262. ЮРИЙ НАРБУТ (1886-1920). Львів, ст. 64, з 42 іл., 16^о.
263. УКРАЇНСЬКІ ОРНАМЕНТИ ІСТОРИЧНІ. Альбом VIII табл. Прага, II вид. Франкфурт 1946.
264. УКРАЇНСЬКІ ОРНАМЕНТИ НАРОДНІ. Альбом VIII табл. Прага, II вид. Франкфурт 1946.
265. ОРНАМЕНТИ В ІСТОРИЧНИХ СТИЛЯХ. Альбом VIII табл. Прага, II вид. Франкфурт 1946.

1944

266. АЛЛА ЛИСЯНСЬКА „Український Вісник,” Берлін, ч. 1.
- Рік 1944 дав лише одну статтю автора з огляду на тяжкі обставини життя. В жовтні 1944 р. В. Січинський був арештований тайно німецькою поліцією („Гестапо”) і запроторений до в'язниці в Празі і Берліні. Звільнений в березні, внаслідок недоїдання, голоду і холоду в'язниці, не був до кінця 1944 р. здатний працювати.

1945

267. НАЗВА УКРАЇНИ. Українське краєзнавство. Збірна праця за ред. В. Січинського, Прага, ст. 9-18 і передмова ст. 7-8.
268. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗНАК І ПРАПОР. Тамсамо, ст. 19-26, з 20 рис.
269. УКРАЇНА НА ЄВРОПЕЙСЬКИХ МАПАХ Тамсамо, ст. 27-50, з 11 іл.
270. УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ МЕБЛЯ. Альбом XIV табл. 4^о, з 54 рисун.

1946

271. ГРИГОРІЙ ТЕПЧЕГОРСЬКИЙ (З нагоди 250-річного ювілею мистця). „Слово,” Регенсбург, ч. 9.
272. ШЕВЧЕНКО МАЛЯР І ГРАВЕР. „Слово,” Регенсбург, ч. 9.
273. ОЛЕКСА АНТРОПОВ. „Слово,” Рег., ч. 12.
274. КОНФЕРЕНЦІЯ МИСТЕЦТВОЗНАВЦІВ. „Слово,” Рег., ч. 16.
275. МИСТЕЦЬКІ „РЕЦЕНЗІЇ.” „Українські вісті,” Новий Ульм, ч. 18.
276. ЧОРНОМОРСЬКИЙ КОМПЛЕКС В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ. „Чорноморський збірник,” Женева 1946, кн. VIII, ст. 22-24.
277. ОЛЕКСАНДЕР ТАРАСЕВИЧ. (З нагоди 300-річ. ювілею). „Українські вісті,” Н. Ульм, ч. 26.
278. МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА (в Ашафенбурзі). „Український тижневик,” Аш., ч. 2.
279. Рецензія на: П. ПАВЛОВИЧ, ПОДІЛЛЯ. „Україн. вісті,” Н. Ульм, ч. 44.
280. УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ „Український тижневик,” Ашаф., ч. 3-4.
281. МИСТЕЦТВО ПІД СОВЕТАМИ. „Україн. трибуна,” Мюнхен, 25. VIII.
282. ДЕСЯТИННА ЦЕРКВА В КИЄВІ. „Молоде життя,” Мюнхен, ч. 3.
283. МИСТЕЦЬКА ЧИННІСТЬ ПЕТРА ХОЛОДНОГО СТАРШОГО (До 70-літ. з дня народження). „Хорс,” Фюрт, ч. 1, ст. 139-141.
284. УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗНАК І ПРАПОР. Календар „Нового шляху” на 1946 р. Вінніпег, Канада, ст. 32-36.

1947

285. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ВИШИВКА. Рецензія на вид. К. В. Габданка-Рогозинського. „Українські вісті,” Н. Ульм, ч. 1.
286. АЛЬБОМ ВИШИВОК. З приводу вид. К. В. Габданка-Рог. „Час,” Фюрт, ч. 7.
287. ПОБУТОВЩИНА ЧИ МАЛОРОСІЯНСТВО? „Українські вісті,” Н. Ульм, ч. 9.
288. ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ. Альбом XII табл., Франкфурт. Той самий альбом в англ. мові:
Monuments of the Ukrainian Architecture.
289. УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ. Альбом VIII табл. друк 4 барвами, Франкфурт. Той самий альбом в мовах англ., фрац. і німец.:
Ukrainian Embroidery. La Broderie Ukrainienne. Ukrainische Stickerei.

290. ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ. П'яте видання. Ашафенбург, ст. 120+VIII табл. з 13. іл.
291. ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ БАРСЬКИЙ (з нагоди 200 років з дня смерти). „Час,” Фюрт, ч. 35.
292. УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО, ЙОГО РОЗУМІННЯ, ПРОБЛЕМИ Й ЗАВДАННЯ. „Громадянка,” Регенсбург, ч. 6-7.
293. ГРИГОРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ (з нагоди 250 р. з дня смерти). „Час,” Фюрт, ч. 47.

Рік 1947 знову приніс мало праць через недугу і тяжку операцію автора, як наслідок його перебування в німецькій тюрмі в 1943 р.

1948

294. ІВАН ЗАРУДНИЙ (з нагоди 200 р. з дня смерти). „Час,” Фюрт, ч. 3.
295. НОВЕ ВИДАННЯ „ІСТОРІЇ УКРАЇНИ” (Д. Дорошенко). „Час,” Фюрт, ч. 6.
296. УКРАЇНСЬКА МИСТ. ВИСТАВКА В РЕГЕНСБУРЗІ. „Арка,” ч. 1.
297. ЮРІЙ НАРБУТ-ГЕРАЛЬДИСТ. „Рід і знамено,” Франкфурт 1947, ч. 4, ст. 34-36, з 12 іл.
298. *Ukränische Volkskunst und Kunstgewerbe.* Regensburg, S. 16, 12 іл.
299. Рецензія на: І. І. ІВАНОВ, ГЕОГРАФІЯ ЧАСТИН СВІТУ І НАЙВАЖЛИВІШИХ КРАЇН. „Час,” Фюрт, ч. 14 (131).
300. УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ. „Час,” ч. 18 і „Свобода,” Н. Й., ч. 101.
301. УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЕВОРИТ XVI-XVII СТОЛ. „Арка,” Мюнхен, чч. 3-4, ст. 15-21, з 28 іл.
302. УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО В СВІТІ. „Час,” Фюрт, ч. 33.
303. ІВАН ЛЕВИНСЬКИЙ (в 30-річч. смерти). „Час,” Фюрт, ч. 35.
304. Рецензія на: О. ПОВСТЕНКО, ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА, ч. I. „Неділя,” Ашафенбург, ч. 143, 153.
305. НАЗВА УКРАЇНИ. Авсбург, ст. 44, з 8 іл.
306. ЩО ПОТРІБНЕ ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕННЯ? „Час,” Фюрт, ч. 44.
307. ІСТОРІЯ АРХІТЕКТУРИ. Всул— 1-ий аркуш, Франкфурт, ст. 16. Світлодрук-машинопис.

1949

308. З АШАФЕНБУРГУ ДО НЬЮ-ЙОРКУ. Вражіння з подорожі до ЗДА. „Неділя,” Ашаф., ч. 175.
309. МИСТЕЦЬКА ПРАЦЯ М. ОСІНЧУКА В КАНАДІ. „Свобода,” Нью-Йорк, ч. 159. Передрук „Українець-Час,” Париж, ч. 41.
310. *Les Entragers parlent de l'Ukraine (Traduction libre et raccourcie est prise de la cinquième édition ukrainienne, Paris — Bruxelles — Londres (Mons 1949), s. 40.*

311. НАЙСТАРШІ НАЗВИ (української території) і НАЗВА „УКРАЇНА.”
Енциклопедія Українознавства, Мюнхен, зош. I, ст. 13, 15-16.
312. The Name „Ukraine”, „Narodna Volya”, Scranton August.
313. МИСТЕЦЬКЕ МАЛЮВАННЯ НАРОДНОГО ДОМУ (Брукліз, Н. Й.). „Свобода,” Н. Й., ч. 237.
314. УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА. Альбом 35 таб., Франкфурт, ст. 8+35
315. The Ukrainian Trident. „Narodna Volya”, Scranton, № 38.
316. ЗАУВАГИ ДО ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА. „Українець-Час,” Париж, ч. 40.
317. Olexa Novakivsky (1872—1935). „Nar. Volya”, Scran., № 10.
318. ПРОБЛЕМА НАЗВИ „УКРАЇНА.” „Україн. Слово,” Париж, ч. 421-422.
319. The beginnings of printing in Ukraine. „Nar. Volya”, Scranton, № 11. — „Ukrain. Business Year Book”, Winnipeg 1950, p. 16.
320. Shevchenko as an etcher and painter. „The Ukrainian Quarterly”, New York, v. V, № 4, p. 347—355.
321. КНИЖКОВІ ДИВОГЛЯДИ. „Овид,” Буенос Айрес, ч. 5.
322. ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО КНИЖНОГО МИСТЕЦТВА В НЬЮ-ЙОРКУ. „Овид,” Буенос Айрес, ч. 5.

1950

323. БОПЛЯН (з нагоди 350 і 300-літ. ювілею). „Овид,” Буенос Айрес 1949, ч. 5.
324. ДО ПРОБЛЕМИ НАЗВИ „УКРАЇНА.” „Америка,” Філадельфія, ч. 6.
325. ПОЧАТКИ УКРАЇНСЬКОГО ДРУКАРСТВА. „Українське Слово,” Париж, чч. 428-430.
326. Mikola Yaroshenko, the ukrainian painter. „Narodna Volya”, № 2.
327. Shevchenko as an Etcher and Painter. „Svoboda”, Weekly, № 11-12.
328. A French Description of Ukraine 300 Years Ago. „The Ukrainian Quarterly”, N.Y., v. VI, № 1, p. 57-64.
329. ЛЛЯ РЕПИН (з нагоди 20 річниці смерті). „Овид,” Б. А. ч. 3-4.
330. Ukrainian Easter Eggs. „Nar. Volya”, Scranton, № 4.
331. ВИДАННЯ З УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ НА ЕМІГРАЦІЇ В ЄВРОПІ В РОКАХ 1945-1949. „Новий світ,” Філ. ч. 2-5.
332. Východoslovanské stavitelství. Ukrajina, Polsko, Bílá Rus, Rusko. Teysler-Kotyška, Technický slovník naučný. Encyklopedie věd technických, Díl 17. Dodatkový sv. 2, seš. 555-602. Praha 1949, s. 1367-1373., III. 20.
333. Remarks by Dr. Sichinsky on: The Ukrainas and The Ukrainians, by Roman Smal-Stocky. „The Ukrain. Quarterly”, N. York, v. VI, № 2. p. 161-162. Reprinted from „The Free Thought”, Sydney, 19 Nov., p. 3.
334. Description of Ukraine in XVII C. „The Way”, Philadelphia, 14 May.
335. George Narbut (1886-1820). „Nar. Volya”, Scranton, № 6.

336. ІНЖ. СЕРГІЙ ТИМОШЕНКО. „Українське Слово,” Париж, ч. 454.
337. РОКСОЛЯНА. „Овид,” Буенос Айрес, ч. 8 (13), з 2 ілюстр.
338. АВТЕНТИЧНИЙ ПОРТРЕТ ГЕТЬМАНА МАЗЕПИ. „Україна,” Париж, ч. 3, ст. 192-194.
339. Рецензія на: М. АНДРУСЯК, ТРИЗУБ І ДВОЗУБ. Енциклоп. Українознавства, Мюнхен. „Україна,” Париж, ч. 3, ст. 222.
340. СТИЛЬ В УКРАЇНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ. „Київ,” Філадельфія, ч. 2.
341. Arkhip Shapoval-Kuindzhi (1842-1910). „Nar. Volya”, № 8.
342. Serhiy Timoshenko, Ukrainian Architect (1881-1950). „The Ukrainian Quarterly”, New York, vol. V, № 3, p. 253-255.
343. The Paper industry in Ukraine. „Nar. Volya”, № 9, з III.
344. „ОНОМАСТИЧНА ДИСКУСІЯ.” „Новий Шлях,” Вінніпег, ч. 69.— „Самостійна Україна,” Чикаго, X-XI.
345. ІВАН МАЗЕПА В СВІТЛІ ЗАХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИХ РЕЛЯЦІЙ І ІВАН МАЗЕПА МЕЦЕНАТ (1687-1709). „Америка,” Філадельфія, чч. 91-105 і окремо: ІВАН МАЗЕПА — ЛЮДИНА І МЕЦЕНАТ, Філадельфія, ст. 56, з 18 ілюстр. II вид., Нью-Йорк 1959.
346. НАРОДНЕ УЖИТКОВЕ МИСТЕЦТВО. Дереворізьба. Ткацтво. Кераміка. Вироби із шкла. Металеві вироби. „Енциклопедія Українознавства,” Мюнхен, зош. 4, ст. 288, 292, 301-302, 308-310.

1951

347. РОТОНДА В ХЕРСОНЕСІ з 600 р. „Шлях,” Філадельфія, ч. 2, з 1 р.
348. Mikola Samokisha, the Ukrainian painter (1860-1944). „Nar. Volya”, Scr., 11. I.
- 349-352. ПРОСТОРОВЕ МИСТЕЦТВО. Архітектура. Різьба. Малярство. Графіка-Граверство. „Енциклопедія Українознавства,” Мюнхен, зош. XI, ст. 801-802, 804-828, 833-839, з 143 рисунк. в тексті і 18 табл. ілюстр.
353. ГЕТЬМАНСЬКА ПАЛАТА В БАТУРИНІ. „Овид”, Буенос Айрес, ч. 1, з рис.
354. ЦЕРКВА З VIII ВІКУ В КЕРЧІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 4.
355. ДЕСЯТИННА ЦЕРКВА В КИЄВІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 7, з 3 рис.
356. ЧЕРНІГІВСЬКИЙ СПАС. „Шлях,” Філадельфія, ч. 9, з 4 рис.
357. ШЕВЧЕНКО-ТВОРЕЦЬ НАЦІЇ. „Свобода,” Н. Й., ч. 59.
358. ДОЛЯ УКРАЇНСЬКИХ МИСТЦІВ ПІД СОВЕТСЬКОЮ МОСКВОЮ. „Українське Слово,” Париж, ч. 487.
359. МОСКОВСЬКИЙ СТИЛЬ, „Свобода,” Н. Й., ч. 74.
360. СОБОРНА ЦЕРКВА КИЇВСЬКОЇ ЛАВРИ. „Шлях,” Філ. I. IV. Передрук „ На варті,” Торонто, № 4.
361. ЮРІЙ НАРБУТ. З нагоди 30 річн. смертн. „Крила,” Н. Й., ч. 1.
362. ВИДУБЕЦЬКИЙ МОНАСТІР. „Шлях,” Філадельфія, ч. 18, з іл.

363. Рецензія на: „ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА,” з. I-II. „Київ,” Філадельфія, ч. 2.
364. УКРАЇНСЬКА МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА В НЬЮ ЙОРКУ. „Свобода”, Н. Й., 15. V. Передрук: „Наш Клич”, Буенос Айрес, ч. 31.
365. ЗОЛОТА БРАМА В КИЄВІ. „Шлях,” Філадельфія, 20. V, з 2 іл.
366. КАТЕДРА У ВОЛОДИМИРІ. „Шлях,” Філадельфія, 3. VI, з 3 іл.
367. ГОРЯНСЬКА РОТОНДА. „Шлях,” Філадельфія, 17. VI, з 2 іл.
368. ЦЕРКВА СЯТОГО ПАНТЕЛЕЙМОНА В ГАЛИЧІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 27, з 3 іл.
369. КАТЕДРА СВ. СОФІЇ В КИЄВІ. „Шлях”, Філадельфія, чч. 29-30.
370. ДИВНИМИ ДОРОГАМИ УКРАЇНОЗНАВЧИХ СТУДІЙ. „Українське Слово,” Париж, ч. 509.
371. МОСКОВСЬКА ПОРАЗКА НАД ПРУТОМ (з нагоди 240 річнниці). „Свобода,” Н. Й., ч. 230.
372. ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ. Філадельфія, ст. 64, з 40 ілюстраціями.
373. ІСТОРИЧНИЙ СКАРБ УКРАЇНИ В НЬЮ ЙОРКУ. Альманах Ук. Нар. Союзу, Н. Й. 1952, ст. 39-42.
374. ПОДОРОЖ ДО АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКОГО ОСЕРЕДКУ КУЛЬТУРИ І ДОЗВІЛЛЯ. „Нар. Воля,” Скрантон, ч. 46.
375. УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА В ОЧАХ ЧУЖИНЦЯ. 25 літ Української Православної Церкви св. Софії в Монреалі, Монреал, ст. 77-81.
376. Ukrainian Architecture of the XVII and XVIII Centuries. „The Ukrainian Quarterly”, N. Y., vol. VII, № 1, p. 42-51, 6 іл.
377. РАННІ ХРИСТІЯНСЬКІ ХРАМИ УКРАЇНСЬКОГО ПРИЧОРНОМОРЯ. Календар доброго пастиря на 1952 р., Н. Й. ст. 84-86, з рис.
378. УКРАЇНСЬКА ПОРЦЕЛЯНА. Календар Провидіння на 1952 р., Філадельфія, ст. 87-103 і окремо: Філадельфія, ст. 20, з 11 ілюстр.
379. РОДИНА МИСТЦІВ. „Український Голос,” Вінніпег, ч. 51.
380. Рецензія на: С. СТЕЧИШИН, МИСТЕЦЬКІ СКАРБИ УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК. „Український Голос,” Вінніпег, ч. 52.
381. L'Ucraina e lo spazio mediterraneo. Atti del Primo Convegno Internazional di Studi Mediterranei, Palermo 11-13 giugo 1951. Palermo 1952, p. 119-124. — L'Ucraina e il mondo Mediterraneo, di Volodymyr V. Sycynsky. „Europa”, Roma, X-XI, p. 138-142.
382. Early Christian Architecture in Ukraine. Proceedings, Shevch. S. of S., N. Y., vol. I, p. 63-66.

1952

383. УКРАЇНА І СЕРЕДЗЕМНОМОРСЬКИЙ ПРОСТІР. „Свобода,” Н. Й., чч. 26-29.
384. БІЛА МАКОВИЦЯ. „Карпатська Зоря,” Н. Й., ч. 15-16, з іл.

385. МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ (1891-1942). „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 2.
386. МАЛЯРСТВО, ГРАФІКА НА УКРАЇНСЬКІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ВИСТАВЦІ В НЬЮ ЙОРКУ. „Свобода,” Н. Й., нед. ч. 6
387. ЗАЛОЖЕННЯ ОДЕСИ. (До дня Українського моря — 29 квітня). „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 9-10, з 2 ілюстр.
388. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА, зош. 13-14. Народне господарство. Промисловість. „Вісті Тов. Українських Инжен.,” Н. Й., ч. 3, ст. 50-52. Передрук „Українське Слово,” Париж, ч. 566.
389. ДО СТАТТІ (С. ДЕМИДЧУКА) ПОДОРОЖ МАКАРІЯ НА УКРАЇНУ. „Свобода” нед. вид., Н. Й. ч. 22.
390. ВЕНЕЦЬКИЙ ПОСОЛ ПРО УКРАЇНУ. До 300-літнього ювілею. „Крила,” Н. Й., ч. 3.
391. Рецензія на: Б. МИКОРСЬКИЙ, РАЗРУШЕНИЕ КУЛЬТУРНО-ИСТОРИЧЕСКИХ ПАМЯТНИКОВ В КИЕВЕ В 1934-1936 гг. Мюнхен 1951. „Свобода”, нед. вид., ч. 24.
392. УКРАЇНСЬКІ ЕПІГРАФІЧНІ ПАМ'ЯТКИ. „Свобода”, нед. вид. Н. Й., ч. 25.
393. ЗАМКОВА ЦЕРКВА У ЛЬВОВІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 34, з 2 іл.
394. Una description francesa de la Ucrania de hace trescientos anos. „Ucrania Libre”, Buenos Aires, Juliode 1952.
395. УКРАЇНСЬКИЙ ТРИЗУБ І ПРАПОР. „Український Голос,” Вінніпег, чч. 37-52 і окремо: Вінніпег, ст 72, з 65 рисун.
396. ОЛЕКСАНДЕР ТАРАСЕВИЧ. З нагоди 200 річн. ювілею. „Крила,” Н. Й., ч. 5, з 2 іл.
397. Architecture. Ukrainian Arts, N. Y., p. 141-152, 11 il.
398. ЗАГАЛЬНІ ОГЛЯДИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. „Свобода,” Н. Й., ч. 34.
399. ВІКТОР ЦИМБАЛ. „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 36, з 3 іл.
400. ВЕЖА І ДІМ КОРНЯКТА У ЛЬВОВІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 44-45, з 3 іл.
401. ГРИГОРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ. „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 38, з 3 іл.
402. УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВА (До 35-річчя її заложення). „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 39.
403. БРАТСЬКА ЦЕРКВА У ЛЬВОВІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 48-49.
404. ПАПІРНІ НА УКРАЇНІ. „Крила,” Н. Й., ч. 6, з 2 ілюстр.
405. ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ І ЙОГО ШКОЛА. „Свобода,” нед. Н. Й., ч. 41.
406. ПСЕВДОМАЗЕПА. „Свобода,” нед. вид. Н. Й., ч. 43.
407. Рецензія на: Ю. СІРИЙ, УКРАЇНА ЗЕМЛЯ МОЇХ БАТЬКІВ. „Київ,” Філ., ч. 5-6.
408. Рецензія на: А. А. СИДОРОВ, ДРЕВНЕРУССКАЯ КНИЖНАЯ ГРАБЮРА. „The Ukrainian Quarterly”, N.Y., v. VIII, № 4.

1953

409. ВАСИЛЬ КРИЧЕВСЬКИЙ. Пропам'ятна виставка. Н. Й., 11-25 І.
410. АНТІН ЛОСЕНКО. „Свобода,” нед. вид. Н. Й., ч. 3, з 3 іл.
411. СУТКІВСЬКА ТВЕРДИНЯ. „Шлях,” Філадельфія, 22. ІІ, з 3 іл.
412. ГРИГОРІЙ СРІБРЯНИЦЬКИЙ. „Свобода,” нед. вид., ч. 6, з 1 іл.
413. МИХАЙЛО КОЗЛОВСЬКИЙ. „Свобода,” нед. вид., Н. Й., ч. 8.
414. ШЕВЧЕНКО-ГРАВЕР. „Свобода,” Н. Й., чч. 65, 75.
415. МОСКОВСЬКА ІНФОРМАЦІЯ ПРО УКРАЇНУ З-ПЕРЕД 100 РОКІВ:
(книжка П. Свініна). „Крила,” Н. Й., ч. 2, з 2 ілюстр.
416. Los Comienzos de la Imprenta en Ucrania. „Ucrania Libre”, Buenos Aires, № 1-2.
417. УКРАЇНСЬКІ МИСТЕЦЬКІ ШКОЛИ ПІД СОВЕТАМИ. „Українське Слово,” Париж, ч. 592.
418. ЛАВРІВ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 13-14.
419. ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО МОРЯ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРЕСІ (1952). „Свобода,” ч. 75.
420. Vasył Krychevsky, 1873-1952. „The Ukrainian Quart,” N. Y., v. IX, № 1. Reprinted from: „Ucrania Libre”, Buenos Aires, v. 1.
421. УКРАЇНСЬКА ФЛЬОТА. Роля української маринарки в посіданні Чорного моря. „Крила,” Н. Й., ч. 4.
422. УСПІХ УКРАЇНСЬКОГО СПІВАКА (М. Старицький). „Свобода,” Н. Й., 19. VI.
423. КРЕХІВСЬКИЙ МОНАСТІР. „Шлях,” Філадельфія, ч. 27, з 3 іл.
424. АРХІТЕКТУРА І МИСТЕЦТВО ЛЬВОВА. „Наш Львів,” Н. Й., ст. 62-74, з ілюстр.
425. ЧУЖИНЦІ ПРО ЛЬВІВ, тамсамо, ст. 184-188.
426. ВОЛОДИМИР БОРОВИКОВСЬКИЙ. „Свобода,” ч. 152, з 2 іл.
427. НЕБУДЕННА ІМПРЕЗА. „Свобода,” Н. Й., ч. 153.
428. ПЕТРО ЯРОСЛАВСЬКИЙ. „Свобода,” Н. Й., ч. 162.
429. ІВАН МАРТОС. „Свобода,” Н. Й., 28. VIII, з 1 ілюстр.
430. ЛУКА ДОЛИНСЬКИЙ. „Свобода,” Н. Й., ч. 191.
431. БУДИНОК ГАЛАГАНА В ЛЕБЕДИНЦЯХ. „Наше Життя,” Філадельфія, ч. 8, з 1 ілюстр.
432. ЗАПОРІЖСЬКА КАТЕДРА. „Шлях,” Філадельфія, 16. VIII.
433. ВАСИЛЬ БАРСЬКИЙ. „Свобода,” Н. Й., ч. 201, з ілюстр.
434. УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА СТУДІЯ НЬЮ ЙОРКУ. „Свобода,” Н. Й., ч. 206.
435. ОСТРІГ НА ВОЛИНІ. „Шлях,” Філадельфія, ч. 42, з 3 іл.
436. СМЕРТЬ І МОГИЛА ГЕТЬМАНА МАЗЕПИ. „Вісник,” Н. Й., ч. 6.
437. ВАСИЛЬ ТРОПІНІН. „Свобода,” Н. Й., ч. 221, з 1 ілюстр.
438. ІВАН БАРСЬКИЙ. „Свобода,” Н. Й., 6. XI, з 1 ілюстр.
439. УКРАЇНСЬКІ ТРЬОХБАННІ ЦЕРКВИ. „Шлях,” Філад. ч. 46.

440. МОСКОВСЬКА „ОПІКА” УКРАЇНСЬКОЮ АРХІТЕКТУРОЮ. „Вісник,” Н. Й., ч. 7.
441. УКРАЇНСЬКІ П'ЯТИБАННІ ЦЕРКВИ. „Діляч,” Філад., ч. 47-48.
442. Ukraine in foreign Comments and Descriptions from the VIth to XXth Century, New York City, p. 236, 30 il.
443. Das künstlerische Schaffen in Lemberg. Das ukrainische Lwiw. München, p. 31-45.
444. КАМ'ЯНЕЦЬКИЙ ЗАМОК. Календар „Провидіння,” Філад., ст. 119-124, з ілюстр.

1954

445. Найновіші успіхи Скалі-Старицького. „Свобода,” Н. Й., ч. 9.
446. ДЖОЗЕФ МАРШАЛ ПРО УКРАЇНУ. Українці у вільному світі. Ювіл. книга УНС., Н. Й., ст. 109-114.
447. УКРАЇНСЬКІ МИСТЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ. Там само, ст. 196-200.
448. УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВИЙ З'ЇЗД У НЬЮ ЙОРКУ. „Українське Слово,” Париж, ч. 638. — „Овнд,” Буенос Айрес, ч. 1-2. — „Хлібороб,” Курітіба, Браз. ч. 5.
449. ПЕРШИЙ ПАРОПЛАВ „УКРАЇНЕЦЬ.” „Вісник,” ч. 1, ст. 10-12.
450. МІРО СКАЛА-СТАРИЦЬКИЙ. „Український Голос,” Вінніпег, ч. 5.
451. Б. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ І МОСКВА. „Свобода,” ч. 26-28.
452. ПАВЛО БОГАЦЬКИЙ. „Свобода,” Н. Й., ч. 38.
453. ПОЧАТКИ УКРАЇНСЬКОГО ГРАВЕРСТВА І ДРУКАРСТВА. Наук. збірник УВАН, т. II. Нью-Йорк 1953, ст. 46-57, з 1 іл.
454. УКРАЇНСЬКА РЕСПУБЛІКАНСЬКА КАПЕЛЯ. „Свобода,” 6-9. III.
455. ШЕВЧЕНКО ЧИ ГРУШІВСЬКИЙ. „Вісник,” Н. Й., ст. 23-24.
456. МОСКОВСЬКІ КОНЦЕПЦІЇ. „Українське Слово,” Париж, ч. 649.
457. ВИСТАВКА СТУД. ПРАЦЬ ІНСТИТ. МИСТ. „Свобода,” ч. 87.
458. КРИМ. Історичний нарис. Н. Й., ст. 32, з 4 ілюстр.
459. СПОГАДИ ПРО АКАД. МИСТ. У КРАКОВІ. „Свобода,” ч. 119.
460. ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. Перша зустріч Україн. мистців Америки і Канади. Передмова. Торонто.
461. КІНОФІЛЬМ ПРО ГЕТЬМ. І. МАЗЕПУ. „Крила,” Н. Й., ч. 2.
462. ДРУКАРНЯ СВ. ЮРА У ЛЬВОВІ. „Логос,” Йорктон, т. V, к. 2.
463. ПЕРША ДРУКОВАНА УКРАЇНСЬКА КНИГА — ЄВАНГЕЛІЯ ТЯПІНСЬКОГО 1562 р. „Віра і Знання,” Н. Й., ст. 28-36.
464. S. V. Bezsonov, Architecture of West Ukraine. „Svoboda,” 15. V.
465. КУЛЬТУРА НА УКРАЇНІ В ДОБУ ПЕРЕЯСЛАВ. УГОДИ. „Крила,” Н. Й., ч. 3.
466. СВЯТОЮРСЬКІ ЯРМАРКИ У ЛЬВОВІ. „Свобода,” Н. Й., 22. X.
467. СОБОРНИЦЬКА ЧИННІСТЬ ГЕТЬМ. І. МАЗЕПИ. До 250 річн. ювілею об'єднання українських земель. „Вісник,” Н. Й., XI, 3 іл.

468. ЛЬВІВСЬКИЙ РЕНЕСАНС. „Львів,” збірник, Філад., ст. 125-131.
469. Die Anfänge der Buchdrucker. in d. Ukraine. „Ukraine”, Münch., № 4.

1955

470. ОКСАНА МОШИНСЬКА. „Наше Життя,” Філадельфія, № 1, з 3 іл.
471. ОКСАНА ЛЯТУРИНСЬКА. „Свобода,” Н. Й., ч. 23.
472. ЗОЛОТОВЕРХИЙ МОНАСТИР У КИЄВІ. Український прав. календар, Бон. Брук., ст. 105-110, з 5 ілюстр.
473. ПОГРУДДЯ ШЕВЧЕНКА У ВИК. О. ЛЯТУРИНСЬКОЇ. Шевченко, річник УВАН. Нью Йорк, ст. 27-29.
474. ПАВЛО БОГАШЬКИЙ. Там само, ст. 40-41.
475. МОЛОДІ УКРАЇНСЬКІ МИСТЦІ. „Свобода,” ч. 57.
476. ВИЩА МИСТЕЦЬКА ШКОЛА В ХАРКОВІ. „Вісник,” Н. Й., ч. 3.
477. ТРЕТЯ МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА (в Нью Йорку). „Свобода,” Н. Й., ч. 90.
478. М. ГРУШЕВСЬКИЙ, ЯК ІСТОРИК УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. „Свобода,” ч. 105.
479. АНГЛІЙЦІ ПРО МОСКОВІЮ І УКРАЇНУ 16 СТОЛ. „Вісник,” Н. Й.
480. МЕДИЦИНА НА УКРАЇНІ XVII-XVIII ст. „Лікар. Вісник,” Н. Й., ст. 16-18.
481. ДО ПИТАННЯ ПРО ПЕРШИЙ УНІВЕРСИТЕТ НА УКРАЇНІ. „Свобода,” Н. Й., ч. 179. Передрук „Українське Слово,” Париж, ч. 725.
482. СВІТОВА ПРЕСА ПРО М. СКАЛУ СТАРИЦЬКОГО. „Свобода,” ч. 192.
483. МИКОЛА БУТОВИЧ. З приводу ювіл. вист. мистця. „Свобода,” Н. Й., ч. 193. Передрук: М. Бутович, монографія, Н. Й., ст. 22-25.
484. Edward Daniel Clarke's Journey in the Crimea. „Ukrainian Quarterly”, N. Y., vol. XI, № 3, p. 264-269.
485. В СПРАВІ НОВИШ. ПЕРЕКЛАДУ ЄВАНГЕЛІЇ УКРАЇНСЬКОЮ МО-
ВОЮ. „Свобода,” ч. 203.
486. Ukrainian Culture in the Age of Prince (X-XIII Cent.). Women's International Exposition, N. Y., Nov. 7-13, p. 14-21.
487. МАРИНА СОРОЧЕНКО-ГАРМАТИЙ. „Свобода,” Н. Й., ч. 237.
488. ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ. Календар „Свободи” на 1956, Н. Й., ст. 64-66.
489. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА. Гаслова част. „Свобода,” Н. Й.
490. ЧЕРНІГІВСЬКИЙ СПАС. Календ. „Українського Голосу,” Вінніпег, ст. 133-8,
491. ПЕРЕСЕЛЕННЯ НАРОДІВ РОСІЙСЬКОЇ ІМПЕРІЇ. (Опис подорожі А. Свінсона 1791 р.). „Вісник,” Н. Й., XII.

1956

492. СЕРГІЙ ЛИТВИНЕНКО. Передмова до монографії: Сергій Литвиненко скульптор. Н. Й., ст. 7-9.
493. ІОСИП СТАРЧЕНКО УКРАЇНСЬКИЙ АРХІТЕКТ. „Свобода,” ч. 11.
494. МИКОЛА ІВАСЮК — МИСТЕЦЬ ІСТОРИЧ. МАЛЯРСТВА. „Свобода,” 12. IV.
495. СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА КНИЖНА ГРАФІКА. Каталог. Торонто, ст. 3-8
496. ПОРФИР МАРТИНОВИЧ. „Свобода,” Н. Й., ч. 94.
497. ДО ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ. Лист до Редакції з приводу статті Х. Рябоконя. „Нар. Воля,” Скрантон, ч. 21.
498. ІВАН АЙВАЗОВСЬКИЙ. (1817-1900). „Свобода,” Н. Й., ч. 127.
499. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА. Гасл. частина, зош. 3. „Свобода”, ч. 147.
500. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА. Том I. Архітектура. Нью-Йорк, ст. 180, вел. 4^о і 16 табл. з 46 фотоіл., 11 рисунок. в тексті. Т. II. MONUMENTA ARCHITECTURAE UKRAINAE. Альбом 64 табл. з 300 рисун., Нью-Йорк, ст. 12+128, вел. 4^о.
501. АРХИП ШАПОВАЛ — КУЇНДЖІ (1842-1910). „Свобода,” ч. 191.
502. УКРАЇНСЬКЕ ЦУКРОВАРСТВО МОСКОВСЬКИМИ ОЧИМА. „Українське Слово,” Париж, ч. 774.
503. ПРО ВИСОКІ ШКОЛИ НА УКРАЇНІ. „Український Голос,” Вінніпег, ч. 46.
504. ПІД СОНЦЕМ ПОДІЛЛЯ. З нагоди 50-річ. ювілею проф. Віктора Приходька. „Свобода,” Н. Й., ч. 233.
505. РОКСОЛЯНА. „Визвольний Шлях,” Лондон, чч. XI-XII; 1957, чч. I-III і окремо: РОКСОЛЯНА, Монографія. Лондон, ст. 68, 14 іл.
506. ВИЩА ОСВІТА НА УКРАЇНІ СТАРИХ ЧАСІВ, XVI-XVIII СТОЛ. Календар „Українського Голосу,” на 1957 р. Вінніпег, ст. 39-50,
507. РАННЬО-ХРИСТИЯНСЬКА АРХІТЕКТУРА НА УКРАЇНІ. Записки ЧСВВ, сер. II, т. II, Рим, ст. 325-347.

1957

508. МИКОЛА КАЛИНЕЦЬ (некролог). „Свобода,” Н. Й., ч. 16.
509. ФРАНКІВСЬКА АКАДЕМІЯ В НЬЮ ЙОРКУ. „Вільне Слово,” Торонто, ч. 10.
510. НАУКА ГЕОГРАФІЇ У СТАРИЙ УКРАЇНІ. З приводу гасла „Географія,” Енциклопедія Українознавства, зош. 5. „Гомін України.” Торонто, ч. 12. — „Українське Слово,” Париж, ч. 795.
511. СВЯТО Т. ШЕВЧЕНКА В НЬЮ-ЙОРКУ. „Свобода,” Н. Й., ч. 55.
512. МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ЖІНОК-АРТИСТОК В НЬЮ ЙОРКУ. „Свобода,” ч. 220.

513. РІЧНИЦЯ СМЕРТИ МАЗЕПИ. „Свобода,” Н. Й., 8. X.
514. Ukrainian Artistic Register. Proceedings, Hist.-Philos. Sec. Shevch. Scientific Society, Paris, vol. II, p. 47-48.
515. У СПРАВІ РОКСОЛЯН. Відповідь поетові (Б. Кравцеві). „Визвольний Шлях,” Лондон, XII, ст. 1415-1420.
516. Folk Art of Carpatho-Ukraine. Передмова. Торонто, ст. 7-11.
517. ВАЖЛИВА УКРАЇНСЬКА ЕПІГРАФІЧНА ПАМ'ЯТКА. „Свобода,” Н. Й., ч. 240.

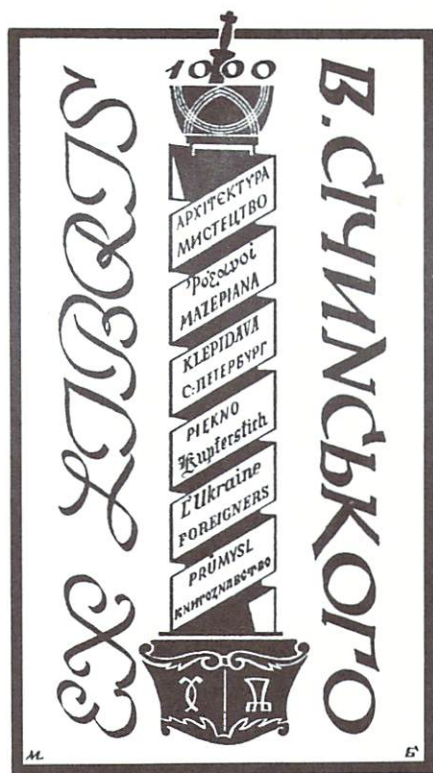
1958

518. УКРАЇНСЬКА СУЧАСНА КНИЖНА ГРАФІКА. Передмова до каталогу виставки, Н. Й., ст. 5-10.
519. УКРАЇНСЬКІ НАДГРОБНІ ПАМ'ЯТНИКИ. Календар „Українського Голосу” на 1959 р. Вінніпег, з ілюстр. — проектами надгробків автора.
520. УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦЬКА СТУДІЯ В ФІЛАДЕЛЬФІЇ. „Київ,” Філадельфія 1957, ч. 6.
521. В СПРАВІ ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКОВІ У ХАРКОВІ. „Вісник,” Н. Й., IV, ст. 20-23.
522. ВИСТАВКА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРАФІКИ В НЬЮ ЙОРКУ. „Гомін України,” Торонто, ч. 18.
523. РЕПРОДУКЦІЯ В МИСТЕЦТВІ, Тамсамо „Літер. і мист.,” ч. 2.
524. ГЕТЬМАН І. МАЗЕПА — МЕЦЕНАТ. Україн. правос. календар на 1959 р., Бон. Брук.
525. І. МАЗЕПА І УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО. Календар „Свободи” на 1959 р. Джерзі Сіті.
526. ЗАМКИ НА УКРАЇНІ. Календар „Гомону України” на 1959 р. Торонто.
527. ФАХОВІ ТЕХНІЧНІ СТУДІЇ, „Свобода”, Н. Й., ч. 172.
528. ОЛЕНА САХНОВСЬКА (1902-1958). „Літер. і мист.,” ч. 4, тижн. „Гомін України”, Торонто.
529. ВИСТАВКА „ІВАН МАЗЕПА І ЙОГО ДОБА”, „Свобода”, ч. 189.
530. Destruction of Ukrainian Monuments of Art and Culture under the Soviet Russian Administration between 1917 and 1957. N. York, p. 24, 8°.

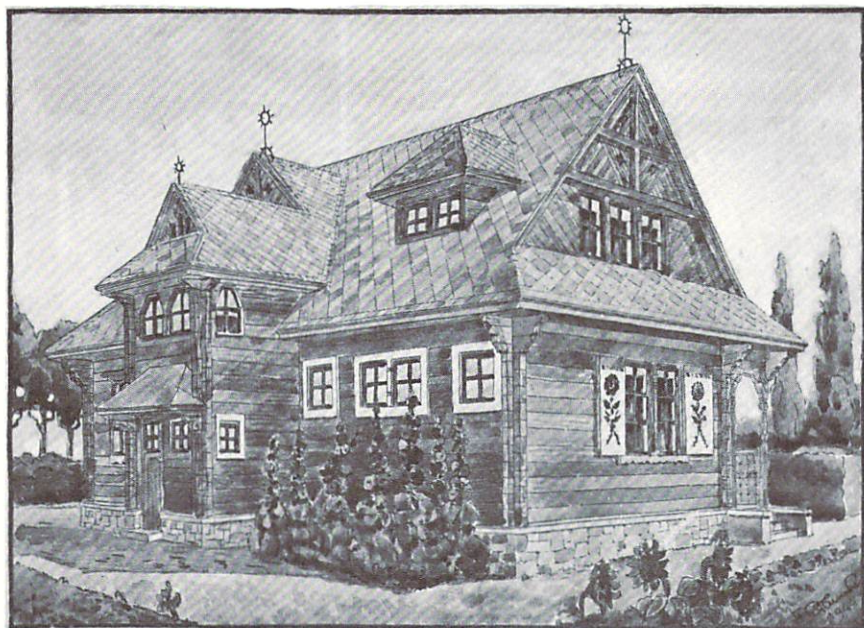
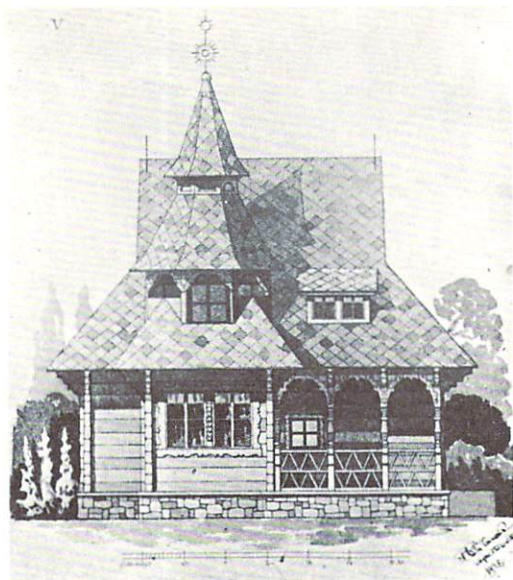

АРХІТЕКТУРНІ ПРОЄКТИ
і ГРАФІЧНІ ПРАЦІ
ВОЛОДИМИРА СІЧИНСЬКОГО

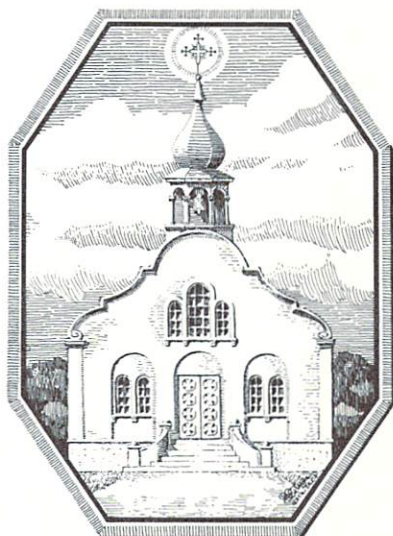
ARCHITECTURAL PROJECTS
and GRAPHICS of V. SICHYNSKY

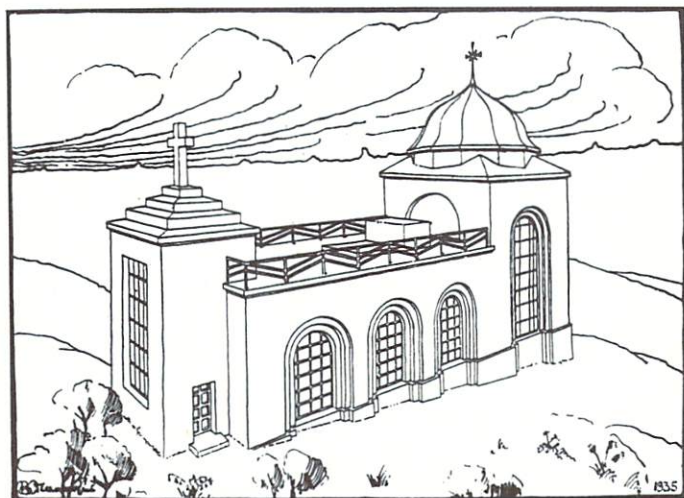
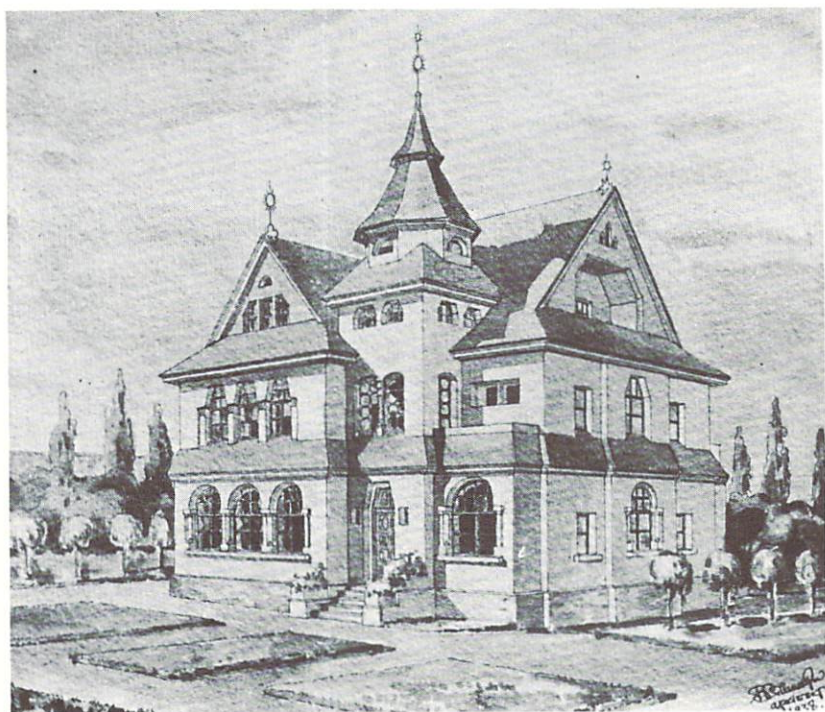
Ex libris В. Січинського — робота мистця М. Бутовича.

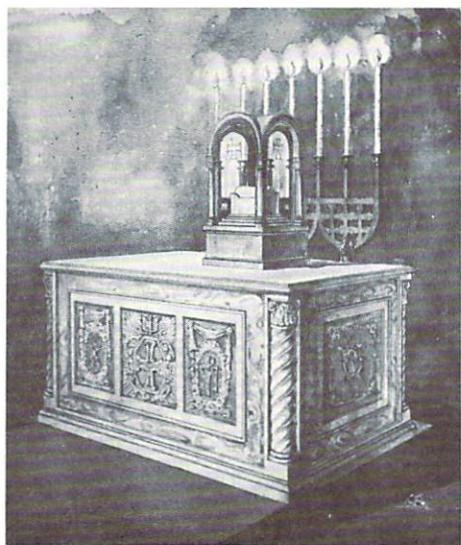
Вгорі — проєкт літньої садиби в Карпатах, 1936 р. Внизу — проєкт вілли К. Сокальського в Празі, 1941 р.

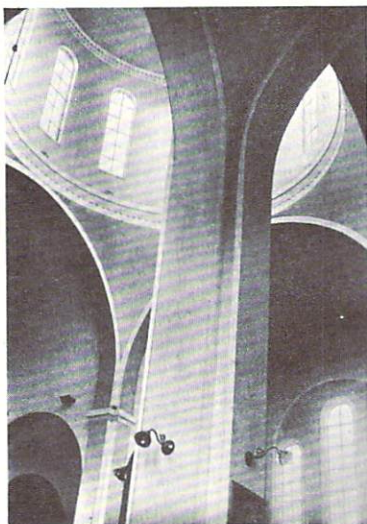
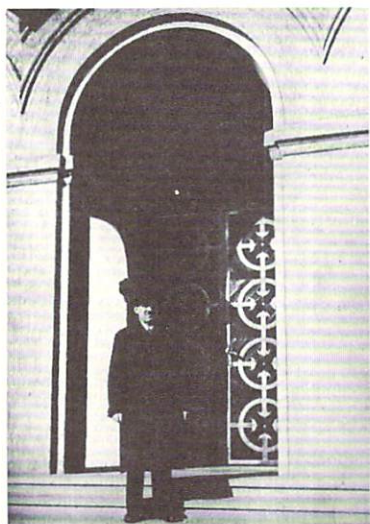
Вгорі — проєкт дерев'яної церкви в с. Комарники в Дукельському проєкті, побудованої в 1937 р. Внизу ліворуч — проєкт церкви для М. Терлецького, 1932 р. Внизу праворуч — українська церква в Виппені, США, побудована в 1949 р.

Вгорі — проєкт вілли Д-ра Ганьківського в Коломиї, 1935 р. Внизу — проєкт пам'ятника-церкви на Білій Горі М. Шашкевича в Підлиссі, коло Золочева, 1933 р.

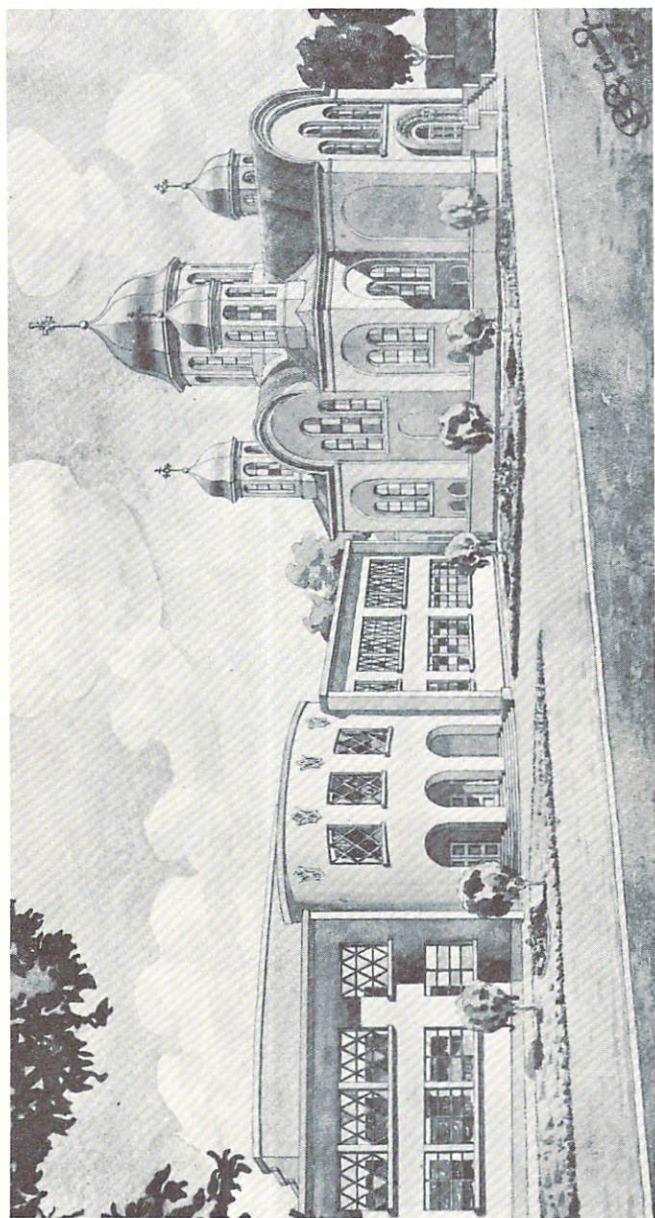
Вгорі — проєкт престолу катедр. церкви св. Юра у Львові, відзначений і прийнятий для виконання на конкурсі 1938 р. Внизу — українська церква в Порто Уніаю, Бразилія, побудована в 1951 р.

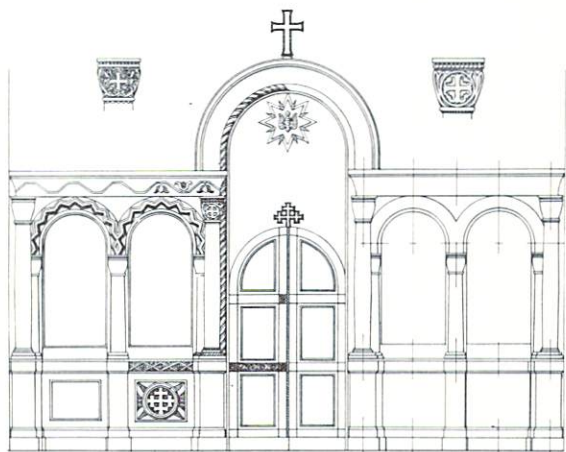
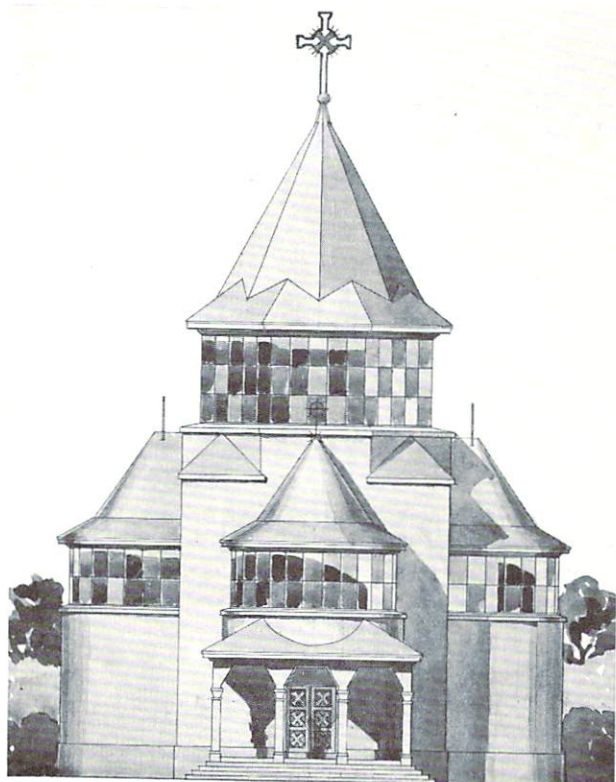
Вгорі — монастирська церква оо. Редемптористів у Михайлівцях на Пряшівщині, побудована в рр. 1933-34. Внизу ліворуч — портал цієї ж будови. Праворуч — внутрішній вигляд цієї ж будови з головною банею.

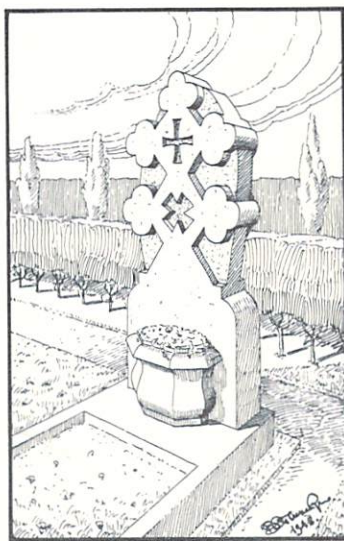
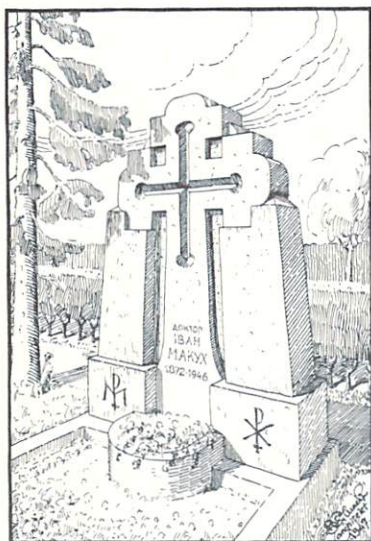
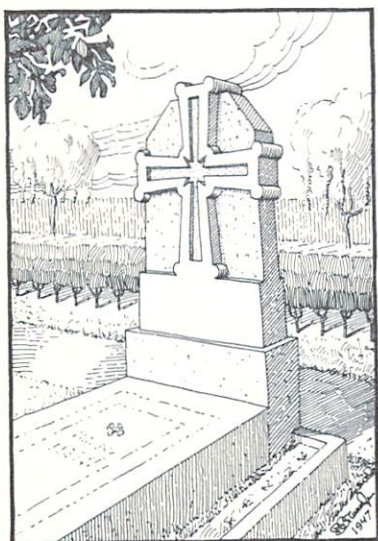
Проект п'ятибанної церкви, нагороджений на архітект. конкурсі
1949 р. у Вінніпегу.

Проект Соборної церкви св. Софії для 800 вірних і Народного Дому в Монреалі, Канада, 1957 р.

Вгорі — проєкт церкви-пам'ятника 1958 р. Внизу — проєкт іконо-
стасу, 1950 р.

Надгробні пам'ятники — вгорі лівор. — Ю. Фесенка в Ашаффен-
бурзі, Німеччина, 1948 р., вгорі правор. — А. Животка, там же,
1948 р., внизу лівор. — Д-ра І. Макуха в Зальцбургу, Австрія, 1947
р., внизу правор. — К. Гриневичеві в Берхтесгадені, Баварія,
1948 р.

Фірмові знаки і монограми видавництв, організацій, товариств, корпорацій.

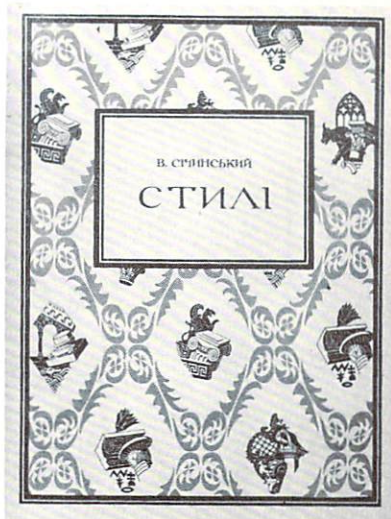
А. Біла 1922.

В. Сіма

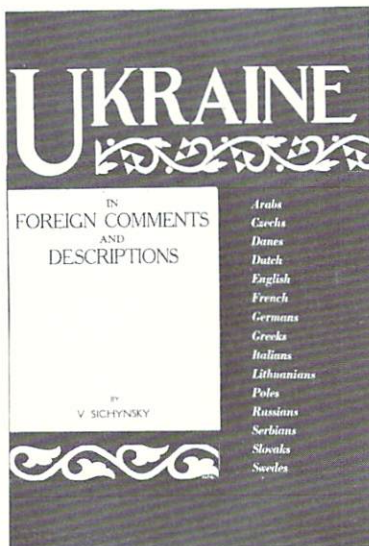
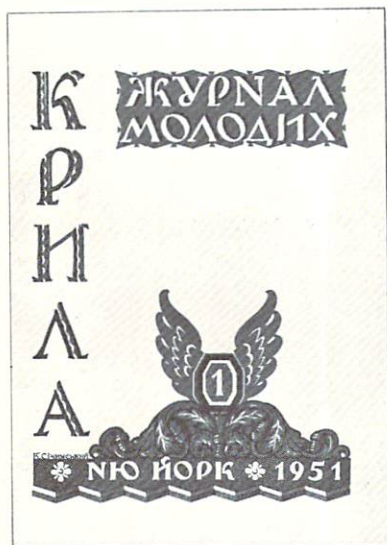
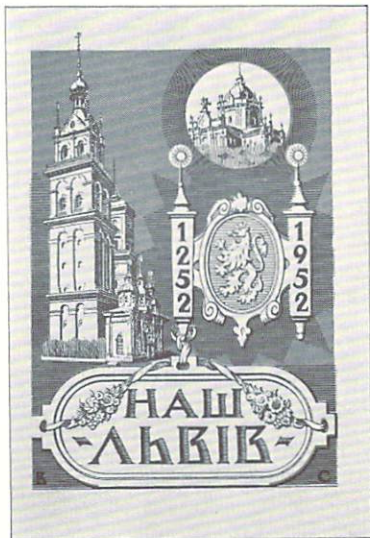

Вгорі — плакат Української Мистецької Виставки ГДУМ у Львові, 1922 р.

Внизу — тиснення на полотні оправи альбому, 1944 р.

Обкладинки книжок з рр. 1926, 1928, 1946, 1955.

Обкладинки книжок з рр. 1946, 1953, 1951, 1953.

ЗМІСТ

	Стор.
В. Січинський	7
V. Sichynsky — англ. мовою	27
Бібліографія писань В. Січинського	37
Архітектурні проєкти і графічні праці В. Січинського	65

CONTENTS

	Page
V. Sichynsky — in Ukrainian	7
V. Sichynsky — in English	27
Bibliography of writings of V. Sichynsky	37
Architectural projects and graphics of V. Sichynsky	65

У С О М - УКРАЇНЬКА СПІЛКА ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ

В-во "Євшан-зілля"

Торонто, Онт. Канада

Українські мистці в монографіях — випуск I.

Іван Кейван

ВОЛОДИМИР СІЧИНСЬКИЙ

Монографія українською і англійською мовами.

Репродукції архітектурних проєктів і графічних праць В. Січинського, віньєта мистця М. Бутовича.

Ваша Достойносте!

Спільним заходом УСОМ і в-ва "Євшан-зілля" вийшла друком монографія про відомого нашого вченого, архітекта, мистця-графіка, мистецтвознавця і дослідника проф. В. Січинського.

Посилаємо Вам цю книжку з пропозицією придбати її до Вашої бібліотеки. Книжка видана обмеженим накладом — призначена для нечисленної громади діячів і прихильників нашого мистецтва.

Просимо вислати за неї суму 2.50 дол. (або повернути книжку на подану адресу).

Успіх цього видання вможливить видати чергові праці (готові до друку: Д-ра Ю. Васисяна про В. Стефаніка, збірна праця — проф. Д-ра В. Кубійовича, ред. Р. Купчинського, Д-ра Ю. Лисяка, проф. Д-ра Я. Рудницького про мистця живого слова Юліяна Геніка-Березовського, підготовляються студії про О. Новаківського, ліквідованого більшовиками мистця М. Бойчука і ін.).

Гроші за книжку, а також листи і побажання просимо слати на адресу:

YEVSCHAN-ZILLA c/o ST. MARY'S CREDIT UNION

278 Bathurst St., Toronto 2 B, Ont. Canada

